

• THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY.

Wednesday, 24th October 1956.

The House met in the Assembly Chamber, Government Estate, Mount Road, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. SRI N. GOPALA MENON) in the Chair.

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Qualifications for admission to the Medical and Engineering Colleges

* 313 Q.—SRI K. ARANGANATHAN : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state the qualifications prescribed for admission into the Medical College and Engineering College with reference to Pre-University course?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : According to the regulations framed by the University of Madras, a candidate for admission to the degree courses in Medicine, Engineering or Technology, should have offered under Group A of Part II of the Pre-University Examination the following subjects :—

Medicine—Physical Science and Natural Science.

Engineering—Mathematics and Physical Science.

Technology—Mathematics and Physical Science.

The candidates selected for admission to these degree courses should further undergo a pre-professional course for a period of one year.

SRI K. ARANGANATHAN : Sir, there are two systems of Intermediate in the Madras State. In the Annamalai University, they are having the old regulations, that is to say, Junior Intermediate and Senior Intermediate. There is no pre-University course. What will be the lot of those students that are coming out from that College, who have passed Intermediate, and how the Government and the University are going to deal with those students?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, as far as the next academic year is concerned, there will be admissions both to the pre-professional course and directly to the professional course, because even in the Madras University we have the Intermediate system this year. Therefore, this problem will not arise during the next academic year. There is time enough to consider that aspect the year after that.

SRI M. PALANIYANDI : இந்த ஆண்டில் ப்ரி யுனிவர்ஸிடி கோர்ஸ் ஏற்படுத்துவதோடு, மெடிகல், என்ஜினியரிங் முதலியவற்றுக்கு இன்ன படிப்பு படித்திருந்தால்தான் எடுத்துக்கொள்ளப்படும் எனச் சொல்கிறார்கள்.

[24th October 1956]

இதுதெரியாமல் முன்பு வேறு பல பாடங்களை எடுத்துக்கொண்டவர்கள் இப்போது ப்ரொமோஷன் ஆகி காலேஜிக்குப் போகவேண்டுமென்றால் அதற்கான ஏற்பாட்டைச் செய்யவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதற்கு எந்த ஏற்பாடும் செய்யமுடியும் என்று எனக்குத்தோன்றவில்லை. குறிப்பிட்ட பாடங்களைப் படித்திருந்தால்தான் அங்கே போகமுடியும்.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know whether any change will be made in the personality tests, as much favouritism is shown in such tests?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not concede that favouritism has been shown. But what should be the method of selection with reference to the Engineering Colleges is a matter which is under the consideration of the Principals of the Colleges and I suppose we will be able to arrive at a satisfactory solution of this problem.

SRI K. ARANGANATHAN : I would like to know from the Hon. Minister how there can be two systems of education in the Intermediate class in the University Course in our State.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is Annamalai University and this is Madras University. As a matter of fact, in other Universities also like the Andhra and Sri Venkateswara Universities, they are having the Intermediate course. Therefore, there is no anomaly in this. Whether all the other Universities will fall in line with the Madras University is a matter to be seen during the next year.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : The anomalous position is with regard to the Colleges affiliated to the Madras University situated in Malabar. May I know whether they will be given special consideration. One does not know yet whether the Travancore University is going to toe the line.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I suppose that, for some time more, the Colleges will continue to be affiliated to the Madras University. I understand that some of the Colleges in Travancore-Cochin are even now affiliated to the Madras University. In the same way, till common decisions are taken, the colleges both in Malabar and South Kanara, I hope, will continue to be affiliated to the Madras University.

SRI V. BALAKRISHNAN : What is the exact, practical position with regard to the course of studies relating to Medical and Engineering Colleges with reference to the holding of the pre-University Course in the High Schools as proposed by the University bodies?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I hope the Hon. Member is referring to the Higher Secondary course wherein the pre-University course will be covered. There is time enough to consider it, because perhaps the first batch will be having their

24th October 1956]

examinations in the higher secondary course in the next three or four years. All these matters have been considered by the Legislature Committee and I hope to place the Committee's Report ere long on the table of the House.

SRI C. KANDASAMY : In the Annamalai University also there is an Engineering College. Will not complications arise in respect of students from the Madras University who join the Engineering College of the Annamalai University and also in respect of students from the Annamalai University who want to join the Engineering College at Guindy with regard to the prescribed qualifications?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Once there are complications, there are bound to be difficulties. I hope all these difficulties will be solved.

SRI K. ARANGANATHAN : The Hon. Minister stated that the Government and the University were considering so many aspects relating to the pre-University Course and other things and will be coming to decisions. What is the necessity for the University to introduce the pre-University course during this year itself?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : That is a matter of controversy in which I was also a party. I do not think we should reopen it again.

SRI M. PALANIYANDI : சென்னை சர்வகலாசாலையில் 'ப்ரி-யூனிவர்ஸிடி கோர்ஸ்' படித்த மாணவர்கள் மெடிகல், இன்ஜினீரிங் காலேஜ்களில் சேரமுடியும். ஆனால், அவர்கள் அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையிலுள்ள தொழில் கல்லூரியில் சேருவதில் சிரமம் ஏற்படலாம். ஆகவே, அண்ணாமலை சர்வகலாசாலையிலும் 'ப்ரி-யூனிவர்ஸிடி கோர்ஸ்'-ஐ ஒரு வருஷம் வைப்பதற்கு அரசாங்கம் அவர்களுக்கு ஏதாவது உத்தரவு கொடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 'ப்ரி-யூனிவர்ஸிடி கோர்ஸ்'-ஐ எல்லா காலேஜ்களும் நடத்தியாகவேண்டும் என்பதில்லை. சில காலேஜ்களில் இப்பொழுது நடத்தினாலும் இன்னும் சில காலேஜ்களில் பின்னால் ஆரம்பிக்கலாம். அண்ணாமலையில் இருக்கக்கூடிய இன்ஜினீரிங் காலேஜுக்கு மற்ற இடங்களிலிருந்தும் மாணவர்களை கஷ்டம் இல்லாமலே அனுப்பி வைப்பதற்கு சௌகரியமாக இருக்குமென்று நினைக்கிறேன்.

(* 314 Q.—Not put by the hon. Member.)

College of Indigenous Medicine, Madras

* 315 Q.—**SRI S. DAIVASIGAMONEY** (on behalf of Sri A. Ratnam) : Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

9-10
a.m.

(a) when the College of Indigenous Medicine, Madras, was started;

(b) the total amount spent towards improvement to buildings so far; and

[24th October 1956]

(c) the course of studies in Indian Medicines that have been replaced by Modern Medicines?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) The College of Indigenous Medicine now designated as College of Integrated Medicine was started during 1947.

(b) Rs. 9,61,537.

(c) Indigenous Surgery and Indigenous Midwifery have been deleted from the curriculum of studies. The time allotted for these subjects is utilized for teaching Modern Hygiene, Public Health and Nutrition.

SRI N. K. PALANISAMY : May I know, Sir, why the post-graduate course should not be introduced in the College of Indigenous Medicine?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The University would not permit it. They want the standard of training to be very high and on a level with that of the M.B.B.S. students. But we can post there Specialists and give them training and Government can give certificates.

SRI K. ARANGANATHAN : I would like to know from the Hon. Minister for Health whether he is aware of the fact that those doctors who are trained in the Indigenous Medicine are practising only allopathy and not Indian medicine.

THE HON. SRI A. B. SHETTY : They are using both indigenous medicines and modern medicines. The hon. Member may be aware that unqualified practitioners, i.e., people who have had no training worth the name anywhere are using modern anti-biotic medicines much more than our qualified practitioners.

SRI S. RAMALINGAM : Some time back the Hon. Minister assured us on the floor of the House that the Government will take suitable steps with the authorities of the Madras University so that this course may be recognized by them. Has any action been taken in that line and if so, what is the result?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That will be done by and by when the teaching and training in this College is upgraded still further.

SRI S. DAIVASIGAMONEY : Are Government satisfied with the progress made by the College of Indigenous Medicine with regard to adoption of modern medicine and the cure of disease?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Even in the wards where Ayurveda, Unani and Siddha treatments are given, the physicians are sometimes using modern medicine.

SRI P. RAMAMURTHI : The Hon. Minister admitted, rather made a statement to the effect that unqualified or untrained people are using anti-biotics much more than the qualified people. In

24th October 1956]

view of the fact that excessive dose of anti-biotic medicines will lead to very harmful results, what do the Government propose to do for preventing the sale of anti-biotics to unqualified people?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The Government of India are proposing to introduce legislation for this purpose.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Apart from the original views which the Hon. Minister has, regarding the indigenous medicine and its utility, may I know whether his recent visit to Mysore has changed his opinion?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : The students of the Mysore College are on strike for the last two months.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Instead of learning from the students in strike, did he go and consult the teachers there?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : I have had no contact with the teachers. Hon. Members are aware that in Travandrum there was a strike. In Mysore there is strike. They want teaching and training to be upgraded as in Madras. Madras College has become the envy of the whole country. (Cheers.)

SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR : Is it not a fact that these anti-biotics are issued only to qualified allopathic doctors by the chemists?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : Like liquor people manage to get it somehow.

SRI V. BALAKRISHNAN : Is it a fact that the State of PEPSU have written to the Madras Government for all details about this College of Indigenous Medicine to enable them to start such an institution in their own State because of the high and very creditable achievements of this institution?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : That is what the Dean of the College stated yesterday and my hon. friend was present then.

Damage to paddy cultivation by floods

* 316 Q.—SRI K. P. GOPALAN : Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state the extent of the damage caused to paddy cultivation in Chirakkal taluk, Malabar district, by floods in June and July 1956?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : One hundred and ninety-seven acres of paddy cultivation were damaged.

(* 317 Q.—Not put by the hon. Member.)

[24th October 1956]

Abolition of Police chowki at Kootupuzha

* 318 Q.—SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether the Government have got any proposal to abolish the Police chowki (outpost) at Kootupuzha on the Malabar-Coorg border?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: No, Sir.

SRI K. MADHAVAN NAMBIAR: The chowki was established on the border between Malabar and Coorg when there was no Prohibition in Coorg. As Prohibition has been introduced in Coorg also now, there is no necessity for such a chowki there. Will the Government, therefore, abolish it?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, this matter will be considered by the Kerala Government and a decision will be taken by that State.

(Questions Nos. 319 to 323 not put by the hon. Member.)

Development of Vazhappucheri, Perambur, Madras

* 324 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri S. Pakkiriswamy Pillai): Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether the Vazhappucheri in the Perambur area in the city which has been declared as a slum would now be taken up for improvement;

(b) if so, the agency that would take up this improvement work; and

(c) how long it would take for completing this work?

THE HON. SRI A. B. SHETTY: (a) Yes, Sir.

(b) The Corporation of Madras.

(c) Proceedings for acquisition of the lands under the Madras Slum Improvement (Acquisition of Land) Act are under way. The improvement of the slum will be completed within about a year from the date of acquisition of the lands covered by the slum and of the additional lands required for housing the surplus slum dwellers.

Cyclone relief loan application

* 325 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Revenue be pleased to state—

(a) the total number of cyclone relief loan applications received by the local and district authorities from the agriculturists in Pudukkottai division, Tiruchirappalli district, till now talukwar;

(b) the number of applications sanctioned talukwar; and

24th October 1956]

(c) the total amount disbursed in all the three taluks of the division?

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : (a) to (c) The information is furnished below.

	Tirumayam taluk.	Alangudi taluk.	Kulathur taluk.
(1)	(2)	(3)	(4)
Number of applications received.	3,965	9,320	175
Number of applications sanctioned.	1,596	2,931	8
The amount disbursed.	Rs. 6,24,645	Rs. 10,15,245	Rs. 2,550

Workers of " Elaka Estate ", Olavakkot

* 326 Q.—SRI M. NARAYANA KURUP : Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any prosecution was launched against some of the workers of " Elaka Estate " near Olavakkot, South Malabar, in the first quarter year of 1956 and on what charges?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Yes, Sir. Three workers of the Elaka Rubber Estate were prosecuted for an offence under section 435, I.P.C., on the charge that they had set fire to some rubber plants.

SRI M. NARAYANA KURUP : Is it not a fact that the Magistrate who tried the case has commented that the case was foisted upon the workers because of their Union activities, and so discharged the accused?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, my information is that the persons have been acquitted. But I have not got a copy of the judgment and so, I am not aware of the passages in it to which the hon. Member has made a reference.

SRI P. RAMAMURTHI : Will the Government send for a copy of the judgment and peruse it? If it is found that the case has been foisted by the police on the accused workers because of their Union activities, will the Government take any drastic action against the police for foisting such a case on the workers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : It is not a question of the police foisting a case on the workers. The manager gave a complaint that three persons had set fire to some rubber plants and caused damage. It is on that a charge-sheet was laid. Therefore, I do not think that the police should be held responsible for this purpose. Still whatever action is necessary will have to be taken by the Kerala State because I do not think we have the time now to send for a copy of the judgment and then take action.

[24th October 1956]

SRI M. PALANIYANDI : சில சமயங்களில் போலீஸ்காரர்கள் தவறாக நடந்துகொண்டதால் கோர்ட்டுகளில் கேஸ் தள்ளுபடியாகியும்கூட, அது விஷயமாக கேள்வி வருகிறது. கேள்வி வந்தபிறகுதான் மந்திரி அவர்கள் விசாரணை செய்து, போலீஸார் தவறாக நடந்திருந்தால் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களா அல்லது ஏதோ சட்ட சபையில் பதில் சொல்லவேண்டும் என்ற முறையில் பதில் சொல்லப்படுகிறதா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : போலீஸ்காரர்கள் எப்பொழுது தவறாக நடந்துகொண்டாலும் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது என்பதை கனம் அங்கத்தினருக்கு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். போலீஸ்காரர்கள் இந்தக் கேஸை பொய்யாக அவர் பேரிலே செய்தார்களா அல்லது மானேஜர் செய்தாரா என்பதைத் தெரிந்து கொள்வதற்கு ஜட்ஜ்மென்டினுடைய நகல் என்னிடம் இப்பொழுது இல்லை. ஆகையால்தான், அதைப்பற்றி இப்பொழுது சொல்ல முடியவில்லை.

Quarry (Granite) workers strike at Pamtheeremkey, Malabar

9-20 a.m. * 327 Q.—**SRI K. P. GOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state the conciliation measures taken by the Government in the Quarry (Granite) workers strike at Pamtheeremkey in Kotal amsam in Kozhikode taluk, Malabar district, which started on 5th July 1956?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : The dispute falls within the jurisdiction of the Central Government. It is reported that the Conciliation Officer (Central), Cochin, has brought about a settlement.

Employees of the Government Stanley Hospital, Madras

* 328 Q.—**SRI K. P. KOPALAN :** Will the Hon. the Minister for Health be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the employees of the Government Stanley Hospital, Madras, have not received their salaries since 1st August 1956;

(b) if so, the reasons therefor; and

(c) whether the Government have made any enquiries in the matter and if so, with what result?

THE HON. SRI A. B. SHETTY : (a) The hon. Member is presumably referring to the decision of the Stanley Hospital employees not to receive their pay on account of the enhancement of house rent of certain quarters occupied by them. The workers have since received their salary.

(b) & (c) The question as to what deduction should be made from the pay of the hospital workers occupying the new Government quarters towards rent is under the consideration of Government. Pending a final decision on this, instructions have been issued that only 10 per cent of pay should be recovered as rent from the occupants of the new quarters.

(Questions Nos. 329 to 334 not put by the hon. Member.)

24th October 1956]

Basic Training School for Women (Junior), Palghat

* 335 Q.—SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) the number of applications received from Kasaragod taluk, South Kanara district, for admission to the Basic Training School for Women (Junior), Palghat, Malabar district, during this year; and

(b) the number of candidates selected?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: (a) Ten.

(b) One candidate was selected and her name was put in the reserve list. She could not, however, be admitted for want of a vacancy.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, may I know why her name could not be included in the first list and why it was included in the reserve list?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: I am sorry I cannot give the reasons. There is a Selection Committee appointed for that purpose and they have made the selection. They thought it fit to include her name in the reserve list. Unfortunately, no further vacancy was available and therefore she could not be admitted.

SRI M. NARAYANAN NAMBIAR: Sir, is it not a fact that she was told by the Selection authorities that since she was coming from Kasaragod taluk, South Kanara district, she could not be accommodated in the school?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: Sir, I do not think that these things will arise hereafter, because Kasaragod taluk will form part of Malabar. I do not think there will be any use in putting such a question. I do not believe the Selection Committee would have gone to the extent of putting such a question to the candidate.

Dispute between the workers and the management of the Mehru Lunch Home, Mangalore

* 336 Q.—SRI S. DAIVASIGAMONEY (on behalf of Sri S. Pakkiriswami Pillai): Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the conciliation officer of Mangalore attempted to make a settlement between the workers and the management of the Mehru Lunch Home, Mangalore, and that he failed in his attempt; and

(b) the action taken further to effect a settlement of the dispute?

THE HON. M. BHAKTAVATSALAM: (a) & (b) The Proprietors of Mehru Lunch Home, Mangalore, have also two other establishments, viz., City Lunch Home and Mehru Cold

[24th October 1956]

House. On account of the closure of the City Lunch Home, a dispute arose between its workers and the management. The Labour Officer, Mangalore, took up conciliation but adjourned it to 10th August 1956 so that another attempt might be made by the management and the workers to come to a settlement. On 8th August 1956 the management and the workers came to an agreement by which the management paid compensation at increased rates to all workers and the matter was settled.

Site for the expansion of livestock farm in Pudukkottai Division

* 337 Q.—SRI V. BALAKRISHNAN: Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to state with reference to the answer given on 14th August 1956 to a supplementary question on Question No. 84—

(a) the nature of the difference of opinion between the Animal Husbandry department and the Forest department in the matter of selection of a site for the expansion of the present livestock farm in Pudukkottai Division of Tiruchirappalli district; and

(b) the site recommended by (1) the Animal Husbandry department and (2) the Forest department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) The Machwadi reserved forest has been recommended by the Animal Husbandry department. Government are generally against disreservation of reserved forests. The matter is therefore still under consideration.

(b) No site has been recommended by the Forest department as they were not asked to recommend any.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Sir, in view of the fact that the reserved forest that has been recommended by the Animal Husbandry department is not a big forest as such and as that area is covered only with small bushes, will the Government come forward to suggest to the Forest department to allow this site? They are standing in the way of expansion of this cattle farm. This farm is useful not only to Pudukkottai but also to surrounding places like Madurai and Ramanathapuram districts.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The Forest department cannot stand in the way of any development programme, but it is for the Government to decide whether we could disreserve this reserved forest area. I would also like to take into account the local public opinion in this matter. The Government are looking into the entire matter and they will be taking a decision very soon.

SRI V. BALAKRISHNAN: Sir, in assessing the local public opinion, will the Hon. Minister take into account the All-party public opinion instead of the opinion of one single party in view

24th October 1956]

of the fact that the Machuwadi area, as was pointed out by the hon. Member Sri R. V. Swaminathan, is a popular site from all points of view?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I know only one public opinion which I will take into consideration and while assessing the public opinion, the view that could be expressed by the hon. Member will certainly be taken into consideration.

Manufacture of paper in the State

* 338 Q.—SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Will the Hon. the Minister for Agriculture be pleased to place on the table of the House a copy of the reports of the experts including from those foreign countries like Italy, East Germany, etc., who investigated into the possibility of starting mills to manufacture writing paper and newsprint in the State?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : At the invitation of the Government of India, two teams of paper experts one German and another Italian visited India some months ago to appraise the resources available for the development of the paper, pulp and newsprint industries. Among other locations, they visited the Nilgiris area in this State. The reports of the experts have not yet been received by the State Government.

SRI K. KUNHI MOHAMED SHAFEE : Sir, may I know whether any suggestion was made by this Government to the experts to visit areas like Nilambur in Malabar district and if so whether they have visited Nilambur and other places where bamboo and other raw materials necessary for the manufacture of paper are available in abundance?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have already stated on the floor of this House that it is quite possible to start writing paper industry using the bamboos that are available in plenty in Nilambur area as raw material. It is only for the private sector to take up this industry.

SRI N. K. PALANISAMY : Sir, may I know why the Central Government are not agreeing to start a paper mill in this State, though our Government are particular of starting such an industry here?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : I have also stated in this House that it is proposed to start a newsprint industry under the public sector and the Government of India are quite well interested in this matter.

SRI V. R. KRISHNA AYYAR : Whether it should fall within the private sector or the public sector, have the Government taken advantage of the experts who visited this State to find out the potentialities of Nilambur also, so that we could have the benefit of their report?

[24th October 1956]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : What I mean is we should have industrial experts and industrial organisers who will come forward from Malabar to take up this industry. I can assure the hon. Member that there will be no difficulty in utilizing the bamboo available for making writing paper.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER.

MESSAGE FROM THE COUNCIL.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House the following message, dated 23rd October 1956, received from the Hon. the Chairman, Madras Legislative Council :—

“ In accordance with rule 131 of the Madras Council Rules, I transmit a copy of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1956 (L.A. Bill No. 26 of 1956) as passed by the Council on the 23rd October 1956, with the amendments set out in the Annexure and signed by me for the concurrence of the Assembly.”

ANNEXURE.

Clause 2.

“ Omit the Explanation to sub-section (1) of new section 3-A.”

New clause after clause 7.

After clause 7, add the following as new clause 8 :—

“ 8. Insertion of new section 4-A in Madras Act XXX of 1947.—After section 4 of the principal Act, the following section shall be inserted, namely :—

‘ 4-A. Rent payable in respect of lands which are not ryoti or private.—No person in an estate cultivating any land which is not ryoti land or which has not been decided to be private land under some prior proceedings or under the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, as amended by the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1956, shall be bound to pay as rent in respect of that land at a rate exceeding that payable in respect of similar land which is ryoti land in the neighbourhood’.”

MR. SPEAKER : I have received notice of a motion under Rule 40 from Sri K. R. Viswanathan. As the hon. Member is not in his seat, it will be deemed to have been withdrawn.

III.—PRESENTATION OF THE REPORTS OF—

(1) THE PUBLIC ACCOUNTS COMMITTEE.

9-30 a.m. THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, on behalf of the Chairman of the Public Accounts Committee, I beg to present the Report of the Public Accounts Committee on the accounts of the State of Madras for the year 1953-54.

24th October 1956] [Sri C. Subramaniam]

It has not been possible to get the report printed and that is why a typed copy is placed before the House. Any hon. Member who is interested in it may go through it. But meanwhile, arrangements will be made for printing the report and distributing it to all the Members.

(2) THE COMMITTEE ON SUBORDINATE LEGISLATION.

SRI S. S. KOLKEBAIL : Mr. Speaker, Sir, I beg to present the Second Report of the Committee on Subordinate Legislation for the year 1955-56.

As the Hon. Leader of the House stated in the case of the Report of the Public Accounts Committee, printed copies of the report are not ready and so, typed copies of the same are circulated to the members. I request the House to condone for not supplying printed copies.

IV.—POINT OF INFORMATION *RE* PRESIDENT'S ASSENT TO FAIR RENT BILL AND THE MALABAR TENANCY BILL.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I rise on a point of information from the Government. You will remember that at the last sitting of the House we passed two Bills which we all considered as of urgent importance, viz., the Fair Rent Bill and a Bill to amend the Malabar Tenancy Act. It is nearly about 25 days since the Bill had been passed and unfortunately yet the President's assent has not been received. There is naturally a lot of apprehension and also a certain amount of agitation in view of the activities of some interested people. I would like to know what the Madras Government have done in the matter in order to secure the assent of the President as early as possible.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry, there was some delay in sending the Bills as passed by the Legislature to the Government of India due to unavoidable circumstances. We are aware that the assent of the President should be obtained before the 31st of this month, so that the provisions of these Bills will be applicable to the areas which will not form part of the Madras State after 1st November 1956. Therefore, Sir, all steps are being taken to get the assent of the President before this date.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS ESTATES (SUPPLEMENTARY) BILL, 1956.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : I beg to introduce the Madras Estates (Supplementary) Bill *, 1956 and move that the Bill be taken into consideration.

Sir, the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act 1947 and the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, apply only to 'estates' as defined in the Estates Land

[Sri M. A. Manickavelu] [24th October 1956]

Act. There is no provision in the Estates Land Act for determining the question whether a particular 'non-ryotwari' area is or is not an estate. Section 9 of the Madras Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act, 1948, provides for determination of the question whether an inam village is one which became an 'estate' by virtue of the Madras Estates Land (Third Amendment) Act, 1936. Though in the enquiry under this provision, the Settlement Officer in the first instance and the Tribunal in appeal, give a finding on the question whether an inam village is or is not an 'estate' under the Estates Land Act, the High Court has held that such a finding is not binding on the parties and that it is open to a Civil Court to consider this question in an ordinary civil suit. This has led to a number of civil suits. The Government have to contest these civil suits and go through all the normal process of litigation by way of proceedings in the trial Courts, appeals, revision petitions, etc. All these retard the progress of the implementation of the Rent Reduction Act and the Estates Abolition Act. The Government, therefore, consider that there should be a separate machinery for determining expeditiously the question whether a particular 'non-ryotwari' area is or is not an 'estate' within the meaning of section 3 (2) of the Estates Land Act. It will be advantageous if the same machinery decides the question whether an inam village is an 'inam estate' or not. It is, therefore, proposed to omit section 9 of the Estates Abolition Act and make suitable provision in the present Bill itself. The Bill provides for these things.

MR. SPEAKER: Motion moved—

“That the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956, be taken into consideration.”

There is an amendment in the name of Sri M. Kalyana sundaram. As the hon. Member is not in his seat it will be deemed to have been withdrawn.

The motion is now before the House for discussion.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Mr. Speaker, Sir, while appreciating the Government's point of view in bringing forward this amending Bill, I wish to say a few words. With regard to the definition of the inam estate, a lot of confusion has been created in the existing Act. As pointed out by the Hon. the Leader of the Opposition yesterday, there are a number of legislations, rules and regulations relating to this land problem. Of course, I know the difficulties and I do not want to say much about them. But while the Government come forward to amend this Act, they should see that almost all the inam estates come under this. But I do not think that almost all inam villages will come under this Bill. Instead of bringing an amendment, the Government can bring a proper legislation. I think this Bill will really create further complications. When the original Act was passed in the year 1947 and 1948, these points were raised by some members like me.

24th October 1956] [Sri R. V. Swaminathan]

Sri Kala Venkata Rao who is now a Minister in the Andhra Government and who piloted the Bill during that time also agreed with us that there was a lacuna in the Bill. I understand that the Andhra Government have now suitably amended the Act. I want to know why the Government should not bring forward a measure of that kind so that all the inams will come under the purview of the Act. With the present Bill we are not going to solve this problem. Again these inamdars will go to Court and try to flout the decision of the Tribunal.

One other important point I wish to refer to is this. In clause 5 (2) of the Bill it has been stated that each Tribunal shall consist of a Chairman who shall be a judicial officer not below the rank of District Judge and two other members. But mention has not been made as to what type of members the Tribunal will consist of, whether they are going to be officials or non-officials. That also must be made clear in the Bill.

The ryots have got a feeling that many of the judges who sit in the Tribunal happen to be inamdars and so they have a tendency to be more favourable towards inamdars. Though I cannot agree with this view, still I would like the Government to consider this point when appointing the members and the Chairman of the Tribunal and see that only such persons who have no inam village or who have got no interest in any inam village are appointed.

Instead of bringing a piecemeal legislation, I think the Government should come forward with a comprehensive legislation to solve this problem.

SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது சட்டசபை முன்பாக கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த Madras Estates (Supplementary) Bill வரவேற்கத்தக்கதுதான். இருந்தாலும்கூட எஸ்டேட் விஷயங்கள் சாதாரண மக்களுக்கு மிக சிக்கல் தரக்கூடியனவாகத்தான் இருக்கின்றன. பெரும்பான்மையாக இருக்கும் பல லட்சக்கணக்கான குடியானவர்கள் இந்த ஜமீன் நிலங்களிலும் இனும் நிலங்களிலும் இருக்கிறார்கள். நீண்டநெடுங்காலமாக மிகவும் பிற்போக்கான பிரதேசத்தில் இருக்கிறார்கள். ஜமீந்தாரர்களையும், இனும்தாரர்களையும் நம்பிக்கொண்டு எவ்வளவோ ஏழை குடியானவர்கள் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இந்த ஜமீந்தாரர்களும், இனும்தாரர்களும் சட்டத்தை தர்வினியோகப்படுத்தி, விவசாய மக்களை மிகவும் எக்ச்சக்கமான நிலமைக்குள்ளாக்குகிறார்கள். கனம் ரெவின்யூ, மந்திரி அவர்கள் சொன்னதுபோல் இது சிக்கல் நிறைந்த சட்டம். இதற்குத் தெளிவான பரிபூரணமான திருத்தத்தைக் கொண்டு வந்து எல்லா ஏழைக் குடியானவர்களும் பயன் அடையும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். வருஷாவருஷம் சின்னஞ்சிறிய திருத்தங்களை கொண்டுவருவதினால் ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லை. நிலச் சொந்தக்காரர்களும், ஜமீந்தாரர்களும்தான் இதனால் வெகுவாக தங்களைப் பலப்படுத்திக்கொண்டு ஊராரசி வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு அதிகப்பட்ச காலம் கொடுத்து அவர்களின் கையை பலப்படுத்துகிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஸ்தல உத்தியோகஸ்தர்கள் கூட அவர்கள் செல்வாக்கில் கட்டுண்டு விவசாயிகளுக்கு விரோதமாகவே நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள். போலீஸ்காரர்களும் ஜமீந்தாரர்கள், இனும்தார்கள் இவர்களின் பலத்தைக்கொண்டு செக்ஷன் 145-ஐ விவசாயிகளுக்குப் போட்டு அடிக்கடி தொந்திரவு கொடுத்துவருகிறார்கள். இந்தமாதிரியாக ராமனாதபுரம், அரந்தநங்கி, பட்டுக்கோட்டை முதலிய

9-40
a.m.

[Sri C. Kandasamy] [24th October 1956]

தாலுக்காக்களில் நடந்துவருவதை நாம் பார்க்கிறோம். இரண்டு ரூபாய் செலவழித்து கோர்ட்டுக்கு போகக்கூடியவர்களாக அவர்கள் இல்லை. இங்கு குடியானவர்களை அப்புறப்படுத்துவது மிக சகஜமாக இருக்கிறது. அவர்கள் அப்பீல் செய்வதற்கும் கோர்ட்டில் வாதிப்பதற்கும் வசதி கிடையாது. இதையெல்லாம் அரசாங்கம் தீர ஆலோசனை செய்து எஸ்டேட் என்றால் என்ன, இனம் என்றால் என்ன என்பதை திட்டவாட்டமாக அறிவிக்கும் வகையில் இதில் இருக்கக்கூடிய எக்கச்சக்கங்களை நீக்கி, அடிக்கடி துண்டு துக்காணி திருத்தங்களைக் கொண்டுவராமல், ஒரு இறுதியான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்களுக்காகப் பல சட்டங்களை இயற்றுகிறோம், அமெரிக்கர்கள் எழுதுகிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல, ரஷ்யர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்பதற்காக அல்ல, நடைமுறையில் லட்சக்கணக்கான குடியானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்குப் பல உரிமைகள் சட்டத்தில் இருந்த போதிலும்கூட, அவர்கள் நடைமுறையில் எதையும் செய்யமுடியாத நிலைமையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு “கோவிந்தா” என்று உட்கார்த்துக் கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்தச் சட்டத்தை நிறைவேற்றப் போகிற சந்தர்ப்பத்தில் இந்த அரசாங்கம் நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து ஜமீன்தாரர்களும், இனம்தாரர்களும் குடியானவர்களைத் துன்புறுத்தாதிருப்பதற்கேற்ப ஒரு திருத்தச் சட்டத்தை கொண்டுவரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI S. RAMALINGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, ரயட்வாரி அல்லாத பிரதேசங்களில் குறிப்பிட்ட பிரதேசம் எஸ்டேட்டா அல்லவா என்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு தனியாக ஒரு ஸ்தாபனம் அமைக்கப்படுகிறது வரவேற்கக்கூடிய விஷயம்தான். ஆனால் அதிலே பல தொந்தரவுகள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க நான் சர்க்காருக்கு சில யோசனைகள் கூற விரும்புகிறேன்.

அநேகமாக சில இடங்களில் தாலாக்களும் சர்ச்சைகளும் நடந்து கொண்டு இருக்கக்கூடிய இம்மாதிரி பிரதேசங்களாக இருந்தால், அவைகளைச் சம்பந்தப்பட்ட நபர்களாகிய ஜமீன்தார்களோ, இனம்தார்களோ, சாகுபடி செய்திருக்கக்கூடிய ரய்டர்களோ டிரிபுனலுக்குப் போய், குறிப்பிட்ட பிரதேசம் “எஸ்டேட்” என்று வாதித்து ஒரு முடிவு காண்பதற்கு வசதி ஏற்படும். ஆனால் ஏற்கனவே முடிவான பல இடங்களில் எஸ்டேட் அல்ல என்று ஜமீன்தார்களோ, இனம்தார்களோ பிராது செய்துகொள்வதற்கு வசதியிருக்கிறது. சட்டம் அமுலுக்கு வந்து மூன்று மாத காலத்திற்குள் மனுச்செய்தால் மீண்டும் இந்த விஷயம் விசாரிக்கப்பட்டு இறுதி முடிவு காணவேண்டுமென்று இருப்பதினால், சில விவசாயிகளுக்குத் தொந்தரவு ஏற்படலாம். ஜமீன்தார்களுக்கும் இனம்தார்களுக்கும் பல வசதி இருக்கின்றன. அவர்கள் தங்களுடைய வசதிகளை உபயோகப்படுத்தி, ஒரு பிராது கொடுத்துவிட்டால், பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் மன்றங்களுக்குப் போய் வாதாடி தங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று நிர்ப்பந்தத்தில் வைக்கப்படுகிறார்கள். இதன் மூலமாக ஏற்கனவே “எஸ்டேட்” என்று பல தீர்ப்புகள் ஆனதுகூட மீண்டும் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய ஆபத்து இருக்கிறது. சர்க்காரால் குறிப்பிட்ட பிரதேசம் இனம் என்றோ ஜமீன் என்றோ முடிவு செய்து, புதிதாக அந்த இடம் “ஜமீன்” அல்ல என்று ஜமீன்தார் பிராது கொடுத்தால் அம்மாதிரி அனுபவித்து வருகிறவர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கவேண்டும். இதுமாதிரி விஷயங்களைச் சர்க்கார் அதிகாரிகள் குடியானவர்கள் சார்பில் வாதாடினால்தான் ஏற்கனவே சலுகை அடைந்துவந்த விவசாயிகளுக்குச் சலுகை நீடிக்கும். இல்லை என்றால் இதனால் பல இனம்தார்கள் மீண்டும் பிராது கொடுத்து விவசாயிகளை வெளியேற்றக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எஸ்டேட் அல்ல என்று தீர்ப்பு வாங்க தயாராகக் காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே முடிவு செய்துவிட்ட விஷயங்கள் திரும்பவும் பிராது செய்தால் சர்க்காருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பவேண்டும். சர்க்கார் வக்கீல் ஆஜராக இருந்து குடியானவர்கள் சார்பில் வாதாடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

24th October 1956] [Sri S. Ramalingam]

ரயத்துவாரி அல்லாத பிரதேசத்தில் குறிப்பிட்ட பிரதேசம் எஸ்டேட் அல்ல என்று முடிவு செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இன்று ரயத்வாரி ஆகவேண்டும் என்று ஒரு “டெனியூர்” இருக்கிறது. ஜமீந்தார்களோ, இனாம்தார்களோ, எந்தப் பெயரை வைத்துக்கொண்டிருந்தாலும் சரி அவர்களுக்குச் சாகுபடி செய்ய இடைத்தரர்கள் இருக்கக்கூடாது. ஆகையால் இதையெல்லாம் ஆராய்ந்து அதற்கேற்றவகையில் நடைமுறையில் செய்யக்கூடிய திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

* **SRI R. S. ARUMUGAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இனாம், ஜமீன் ஒழிப்பு சம்பந்தமாக இந்தச் சட்டம் வந்த காலத்தில், இங்குள்ள ரயத்துக் களெல்லாம் நமக்கு இந்த நிலங்கள் சொந்தமாகும் என்று சந்தோஷமாக இருந்தார்கள். அந்த அளவுக்கு ஒருசில இடங்களிலே பலன் கிடைத்திருக்கிறது. பல இடங்களில் விவசாயிகள் பரம் கஷ்டம் கொஞ்சநஞ்சமல்ல. திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் மயிலப்பன்புரம் கிராமத்திலே இனாம் சம்பந்தமாக இந்த விவசாயிகள் கடன்பட்டு நான்கு வருஷங்களாக கேஸ் கேஸ் என்று அலைந்து அவர்கள் செலவழித்து இருக்கிற பணமும், அலைந்த அலைச்சலும் லேசல்ல. இப்படிப்பட்ட தொல்லைகளை விவசாயிகள் அடைந்து வருகிறார்கள். குறிப்பாக இனாம்தார்கள் நிலச்சுவாந்தார்கள் போன்றவர்கள் எல்லாம் சகல வசதியுடன் இருக்கிறார்கள். சட்ட நுணுக்கம் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அதைப்பயன்படுத்த என்ன என்ன செய்ய வேண்டுமோ, அந்த அளவுக்கு அவர்கள் செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். ஆனால் ஏழைக் குடியானவர்கள் என்ன செய்வது என்று தெரியாது அவதிப்படுகிறார்கள். சட்டம் இருந்தும், அதைப் பயன்படுத்திக்கொள்ள வழி தெரியாமல் அவர்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். இதனால் அவதிப்பட்டு அல்லலப்பட்டு நிலங்களை இழந்த எத்தனையோ விவசாயிகள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. பல இடங்களில் விவசாயிகள் கோர்ட்டுக்காக செலவுசெய்து, தங்களுக்கு இருக்கும் வீட்டையும் விற்பனைச் சென்றுவிடுகிறார்கள். இன்றையதினம் இந்த நிலைமை தான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காருடைய நோக்கம் ஏழை குடியானவர்களுக்கு இனாம் நிலங்களை அவர்களுக்கு சொந்தமாக்கக்கூடிய நிலைமையை உண்டாக்கவேண்டுமென்பது தான். அந்த நல்லெண்ணத்திலே தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தபோதிலும்கூட வழி தெரியாத காரணத்தினால் அல்லலும் அவதியும் அனுபவிக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட விவசாயிகளுக்குச் சர்க்காரிலிருந்தே ஒரு கணிசமான அளவு உதவி செய்வதற்கும், அவர்கள் கோர்ட்டிலே வியாஜம் செய்வதற்கும் தக்க ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இந்தச் சட்டத்திலே இம் மாதிரியாகப் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அவர்கள் கோர்ட்டுக்குச் செல்வதற்கு செலவும், லேசான வகையில் நிலங்களை பெறுவதற்கு வழியும் இது போன்ற காரியங்களை எல்லாம் சர்க்கார் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குடியானவர்களுக்குத் தக்க முறையிலே உதவி செய்வதற்கு, கோர்ட்டிலே அவர்கள் சார்பில் வாதா வதற்கு அவர்களுக்கு இலவசமாக ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் வக்கீல் போன்றவர்களை கொடுத்துவைவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி செய்தால்தான் அங்குள்ள குடியானவர்கள் நன்மை முழுவதையும் அடைய முடியும்.

ஆகவே நல்லெண்ணத்துடன் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்தச் சட்டத்தை ஜனங்கள் நல்ல முறையில் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவில் கொண்டுவரவேண்டும். அவர்களுக்கு லகுவாகக் கிடைக்கக்கூடிய வகையில் இதைச் செய்யவேண்டும். எந்த விதமான சிக்கல்களும் இல்லாமல் இருக்கவேண்டும். இப்போது இனாம் ஜமீன் சம்பந்தமாக பல சில்லரைச் சட்டங்களை கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படி இல்லாமல் ஒரே ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து அதிலே நிலம் சம்பந்தமாக எல்லாவிதமான சிக்கல்களையும் தீர்த்து வைக்கும்படியாக இருக்க வேண்டும். அதனால் பல சட்டங்கள் இல்லாமல் ஒரே சட்டமாக இருக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யுமாறும் சர்க்காரைக் கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

[24th October 1956]

* **SRI K. R. SAMBANDAM :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டமானது வெகு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே கொண்டுவந்திருக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை எல்லோரும் வெகு நாட்களுக்கு முன்னதாகவே எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். இன்றைக்குக் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் அந்த ஜில்லாவில் பல இனம் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அதிலும் பாபநாசம் தாலுக்காவில் தட்டுமால் என்ற கிராமத்தில் ஒரு பெரிய இனம் நிலம் இருக்கிறது. அங்குள்ள இனம் நிலங்களில் பல விவசாயிகள் விவசாயம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அங்கிருக்கும் டர்ஸ்டி அந்த நிலங்களை தன்னுடைய சொந்த நிலமாகப் பாவித்துக்கொண்டு விவசாயம் செய்துகொண்டு அனுபவித்துக்கொண்டு வருகிறார். அவர் அந்த நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வரி மட்டும் செலுத்துகிறார் தவிர மற்றப் படி வேறு எந்த விதமான வரியும் செலுத்துவது இல்லை. கிஸ்தி செலுத்துவதும் இல்லை. ஆனால் அதன் பலனை மட்டும் அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார். அதனால் அந்த நிலங்கள் மூலமாக சர்க்காருக்கு வர வேண்டிய வரி வருமானம் குறைகிறது. இந்த நிலங்களில் சாகுபடி செய்யக் கூடிய விவசாயிகளுக்குத் தங்களுக்கு விவசாயம் செய்யும் பொறுப்பை தவிர வேறு எந்த விதமான பொறுப்பும் அவர்களுக்கு கிடையாது. இப்படி பாபநாசம் தாலுக்காவில் மட்டும் அல்ல. மரியூர் தாலுக்காவில் மாமாக்குடி என்ற கிராமத்தில் கிடங்கல் என்ற இனம் இருக்கிறது. அது தஞ்சை ஜில்லா ராஜாக்களால் கொடுக்கப்பட்ட இனம் நிலங்கள். அவைகளை காலோரல் சர்க்கே புகளுக்குத் தஞ்சை அரசரால் கொடுக்கப் பட்ட பெர்சனல் இனம். அந்த நிலங்களுக்கு ரயத்துவாரி நிலங்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் வரியைப்போல கொடுப்பது கிடையாது. அந்த இனம் நிலங்களுக்குத் தண்ணீர் வரியைத் தவிர வேறு எந்த வரியும் கிடையாது. இம்மாதிரி பல இனங்கள் இருக்கின்றன. அதைப்போலவே மற்ற இடங்களிலும் சீர்காழியிலும் நிறைய இனம் நிலங்கள் இருக்கின்றன. அந்த நிலங்களை யெல்லாம் ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதைப் போலவே இன்னும் பலவிதமான நிலங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளையும் ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்ற வேண்டும். பல நிலங்கள் பர்சனல் இனங்களாக இருக்கின்றன. அவைகளையும் ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றவேண்டியதவசியமாக இருக்கிறது. இந்த நிலங்களை யெல்லாம் விவசாயிகளும் ஏழை ஹரிஜனங்களும் ஆதி திராவிடர்களும் பிற்பட்ட வகுப்பினர்களும் தான் சாகுபடி செய்துகொண்டுவருகிறார்கள். அதனால் அவர்களுக்கு எந்த விதமான செளகர்யமும் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அந்த நிலங்களை இந்த இனம் தாரர்கள் தங்கள் இஷ்டம் போல் பட்டா மாறுதல்கள் இல்லாததால் விற்றுக்கொண்டும் வாங்கிக் கொண்டும் வருகிறார்கள். அதற்கு எந்த விதமான கணக்கும் கிடையாது. வாங்கினாலும் விறகுலும் பட்டா மாறுவது கிடையாது. இம்மாதிரி ஒன்றிலும் அகப்பட்ட நிலங்கள் பல கிராமங்களில் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் உடனடியாக ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு இரண்டு வாரங்களும் இருக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டும். அப்படி ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றியமைத்தால் சர்க்காருக்கும் அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்கும். ஆகையினால் இந்த மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடிய எல்லா இனம் நிலங்களையும் எடுத்து அவைகளை ரயத்துவாரி நிலங்களாக மாற்றி அமைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த அளவில் என்னுடைய பேச்சை நிறுத்திக்கொள்ளுகிறேன்.

9-54
a.m.

* **THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** Sir, many hon. Members ventilated all the grievances about the difficulties found in the working of the two Acts, the Rent Reduction Act and the Estates (Abolition and Conversion into Ryotwari) Act. The Acts have worked for a few years. The practical working of the Acts will come to an end soon.

24th October 1956] [Sri M. A. Manickavelu]

As regards the point raised by the hon. Member, Sri Sambandam, that the other inams also should be dealt with, already there is a move to deal with both the 1936 Inams and the inams other than 1936 inams. With regard to the Inams other than 1936 Inams, it is proposed to have a legislation and treat them as 'ryotwari', that is, the Inamdar will have to pay the ryotwari assessment for the ryotwari portions of the inam. That Bill is under active consideration by the Government. Apart from this, the simple question involved in this Bill before the House is this. Now, there is no provision in the Act as to the question of deciding whether an area is 'ryotwari' or an Inam is an Inam Estate or not. The only provision is section 9 of the Act but any decision taken under that section is not final. The parties concerned are enabled to go to the Court and agitate further. Court means filing of the suit in the first instance, then appeal and then revision. All these take time and so there is an inordinate delay in the matter of coming to a final decision. That is why in this Bill the Government have now provided a simple machinery. This will be a simple process and there will not be any scope for a multiplicity of suits and appeals in courts. That is the sole object of this Bill and all the other things pointed out do not come under the scope of the Bill. We have to deal with them separately.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956, be taken into consideration.”

The Motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 3.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment :—

“ In sub-clause (2) of clause 3, omit the words ‘ by a person interested ’ occurring in line 25.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ In sub-clause (2) of clause 3, omit the words ‘ by a person interested ’ occurring in line 25.”

The amendment was put and carried.

Clause 3 as amended was put and carried.

Clause 4.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move the following amendment :—

“ For the existing clause 4, substitute the following :—

‘ 4. *Applications by Government.*—(1) Against the decision of any Court or of a Settlement Officer or Tribunal (constituted

[Sri M. A. Manickavelu] [24th October 1956]

under the Abolition Act), an application may, within one year from the date on which this Act comes into force, be filed under this Act on behalf of the State Government by such officer as they may from time to time authorize in this behalf, for a declaration that any non-ryotwari area is an estate under section 3, clause (2), of the Estate Land Act, or that it is an inam estate as defined in section 2, clause (7), of the Abolition Act.

(2) Such application (a) against the decision of a Settlement Officer shall lie to the appropriate Tribunal and be dealt with under section 6; and

(b) in other cases, shall lie to the Special Appellate Tribunal constituted under section 7 and be dealt with as an appeal under the said section.' "

MR. SPEAKER : The question is—

" For the existing clause 4, substitute the following :—

' 4. *Applications by Government.*—(1) Against the decision of any Court or of a Settlement Officer or Tribunal (constituted under the Abolition Act), an application may, within one year from the date on which this Act comes into force, be filed under this Act on behalf of the State Government by such officer as they may from time to time authorize in this behalf, for a declaration that any non-ryotwari area is an estate under section 3, clause (2), of the Estate Land Act, or that it is an inam estate as defined in section 2, clause (7), of the Abolition Act.

(2) Such application (a) against the decision of a Settlement Officer shall lie to the appropriate Tribunal and be dealt with under section 6; and

(b) in other cases, shall lie to the Special Appellate Tribunal constituted under section 7 and be dealt with as an appeal under the said section.' "

The amendment was put and carried.

Clause 4 as substituted was put and carried.

Clause 5.

SRI R. V. SWAMINATHAN : Sir, sub-clause (2) of clause 5 says—

" Each Tribunal shall consist of a Chairman who shall be a Judicial Officer not below the rank of District Judge and two other members."

May the Hon. Minister tell the House, what type of Members will constitute the Tribunal? Are they non-official Members or official members? In this connection, may I suggest to the Government, that while constituting these Tribunals, they should take extra care to select only those people who do not have any interest in Inam lands. Because there is a feeling in our State that since

24th October 1956] [Sri R. V. Swaminathan]

the Members of the Tribunals are interested in Inam lands, most of their decisions go against the ryots and in 90 per cent of the cases it is like that. So, the Government should go into this aspect of the matter and come to a decision. With these words, I conclude my speech.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The personnel of the Tribunal will be a Chairman who will be a Judicial Officer of the rank of District Judge, another Member who will also be a judicial officer of the rank of Subordinate Judge and a third member who will be of the Revenue Divisional Officer's grade and who has got experience in the working of the Act. That is the idea of the Government, Sir.

10
a.m.

SRI R. V. SWAMINATHAN : May I know, Sir, whether the Government will take extra care when they constitute these Tribunals to see that members of these Tribunals will not have any interest in inam lands?

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : The hon. Member is sufficiently a senior member and he should be aware that there is a very healthy convention, namely, that if any member has interest in any land he will voluntarily not take any part in any proceedings relating to that which may come up before the Tribunal.

* SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIYAR : Mr. Speaker, Sir, I wish just to say a few words on a point of clarification. I do not think, Sir, the hon. Member is correct in making aspersions against the Government. The Government very carefully scrutinise these matters and appoint only senior District Judges who have no interest whatsoever in land. I think, they are impartial in the selections they are making and the existing Tribunals are doing their best and discharging their duties properly.

SRI P. RAMAMURTHI : Mr. Speaker, Sir, I am afraid the Hon. Minister did not understand the specific point raised by hon. Member Sri R. V. Swaminathan. I am also interested in that point. The point he raised was not, whether the Government would take care to see that while appointing these officers for the Tribunal any particular officer had got any interest in a particular suit. That is not the point raised by him. Apart from the fact that a person may not have an interest in a particular inam land, the point to be considered is the outlook of the judicial officer. After all, the outlook of an officer is important. We can always take it that a judicial officer is paid to do his job in a judicial way. There may be some officials who may have developed an interest in preserving certain rights. Therefore, even when the Government appoint officers for these Tribunals they should see that they appoint only such officials who do not have any interest in any land anywhere in the world so that the intention of the Act may be carried out properly.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I am sorry that the hon. Leader of the Opposition should have come forward with such

[Sri C. Subramaniam] [24th October 1956]

a dangerous suggestion because, according to him, it is not a question whether a person owns certain kinds of property. He was referring to the attitude developed by a person. Even a person owning property may have developed an attitude which may not be in consonance with property rights and a person without owning any property might have developed an attitude in favour of such vested interests. Therefore, we cannot go into such a question as to what is the attitude of a Judge before he is posted to the Tribunal. Judges, whatever their views on property are, are expected to administer the law to the best of their ability. From that aspect I can assure the hon. Leader of the Opposition and also give an assurance to the House that our Judges have been discharging their duties quite properly and that so far there has been no complaint that they have brought in their personal views in any matter that have come up before them or that their personal views have prejudiced the decisions they had come to in any case.

Clause 5 was put and carried.

Clauses 6 to 9 were put and carried.

Clause 10.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 10 do stand part of the Bill.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ In clause 10, for the words ‘ no civil or revenue court ’ occurring in line 27, substitute the words ‘ no civil or revenue court and no Tribunal constituted under any other law.’ ”

MR. SPEAKER : The question is—

“ In clause 10, for the words ‘ no civil or revenue court ’ occurring in line 27, substitute the words ‘ no civil or revenue court and no Tribunal constituted under any other law.’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 10, as amended, was put and carried.

Clause 11 was put and carried.

Clause 12.

MR. SPEAKER : The motion is—

“ That clause 12 do stand part of the Bill.”

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ In clause 12, for the existing heading, substitute the following heading, namely, ‘ Tribunal to give decision in certain cases remanded by the High Court.’ ”

24th October 1956]

MR. SPEAKER : Amendment moved—

“ In clause 12, for the existing heading, substitute the following heading, namely, ‘ Tribunal to give decision in certain cases remanded by the High Court.’ ”

The amendment was put and carried.

Clause 12, as amended, was put and carried.

Clauses 13 and 14 were put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956, as amended, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Estates (Supplementary) Bill, 1956, as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill as amended was passed.

(2) THE MADRAS LAND REVENUE (SURCHARGE AND ADDITIONAL SURCHARGE) AMENDMENT BILL, 1956.

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg to introduce the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill^a, 1956, and move—

“ That the Bill be taken into consideration.”

Sir, the Indian Coinage Act was amended by the Parliament with a view to provide for the replacement of the existing system of coinage by a decimal system. An Act of Parliament introducing the decimal system of coinage would not automatically have the effect of making consequential changes in the State enactments. So, specific amendments to the respective statutes are necessary. This Bill seeks to amend the relevant provisions of the Madras Land Revenue (Surcharge) Act, 1954, and the Madras Land Revenue (Additional Surcharge) Act, 1954, so as to bring them into conformity with the provisions of the Indian Coinage (Amendment) Act, 1955.

MR. SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration.”

The Motion is now before the House for discussion.

[24th October 1956]

SRI M. NARAYANA KURUP : Mr. Speaker, Sir, there has been some controversy as to the desirability or otherwise of introducing the decimal system of coinage into which we need not go. While the Government have taken the opportunity to amend the two Acts referred to in the Bill, I would like to know what steps the Government have so far taken to familiarise the people with the details of the decimal system so that the difficulties and complications that would arise at the initial and transitional stage might be avoided. If nothing has been done so far, I would request the Government to see that due propaganda is made among the people affected so that the transition from the present system of coinage to the decimal system may be made easy.

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** In the process of familiarising the people with the decimal system, the introduction of this Bill itself may be taken as one step. The introduction of this new coinage system does not come all of a sudden on one particular day. Side by side with the new coinage, the old coinage also will be in circulation. People will have sufficient time to get themselves familiarised with the new coinage. So, there will not be much difficulty.

10-10
a.m.

SRI N. K. PALANISAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இம்மாதிரி நாணயங்களை மாற்றவேண்டிய அவசியம் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் சொல்லவில்லை. ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய முறையில் என்ன தவறு ஏற்பட்டன என்பதைப்பற்றியும் சொல்லவில்லை. அதனால் இப்பொழுது நாணய முறையை மாற்றியமைக்க வேண்டிய அவசியம் என்ன? இவ்விதம் ஒரேயடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால் அதனால் ஜனங்களுக்கு அசௌகரியம் ஏற்படலாம் என்பதையும் அரசாங்கம் அறிந்ததாகவே தெரியவில்லை. இப்படி மாற்றுவதால் சாதாரண ஜனங்களுக்கும் ஏழை ஜனங்களுக்கும் பல கஷ்டங்கள் ஏற்படலாம். அப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் ஏற்படுவதற்கு முன்னதாகவே அவர்களுக்கு அவைகள் ஏற்படாத வண்ணம் ஏதாவது அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களா என்பதையும் அறியவிரும்புகிறேன். ஆகவே இப்பொழுது இருக்கும் முறையை மாற்றி அமைக்கவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

*** THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU :** கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, டெசிமல் சிஸ்டம் ஒரு நல்ல சிஸ்டம் என்று கருதி இதைக் கொண்டுவருகிறார்கள். அதாவது நாணய செலாவணி 100, 50, 25, 10 என்றிருந்தால் கணக்கிடுவதற்கு செளகரியமாக இருக்கும் என்று கருதி அரசாங்கம் இந்த முறையைக் கையாளப்போகிறார்கள். இம்மாதிரி சிஸ்டம்தான் வெளிநாடுகளில் இருக்கிறது. அதைப்போலவே இங்கும் இருக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் இந்த முறையைக்கொண்டு வருகிறார்களே தவிர வேறு ஒரு காரணத்திற்கும் அல்ல. இந்த முறையை திடீரென்று இப்பொழுது கொண்டுவரப்போவது இல்லை. இதைப்பற்றி ஜனங்கள் தெரிந்துகொண்டபின்தான் இது அமுலுக்கு வரப்போகிறது. இதுவரையிலும் பழக்கமுள்ள நாணயங்கள் இன்னும் கொஞ்ச நாளைக்கு அமுலில் இருக்கும். இதைக்கொண்டுவருவதனால் ஒன்றும் குடிமுழுகிப் போகப்போகிறது இல்லை என்று நினைக்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“That the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be taken into consideration.”

24th October 1956]

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clauses 2, 3 and 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed.”

MR. SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Land Revenue (Surcharge and Additional Surcharge) Amendment Bill, 1956, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill was passed.

VI.—GOVERNMENT MOTION.

MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES *re* CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, under rule 21 (3) of the Assembly Rules, I move—

“ That the order of business as set in the agenda for 24th October 1956 be revised and that the Resolution of Thanks to the Hon. Speaker and the Resolution of Thanks to the retiring Members of Madras Legislative Assembly consequent on the reorganization of States be taken up before the Madras Buildings (Lease and Rent Control) Amendment Bill, 1956, and the Madras Money-Lenders' Bill, 1955.”

The motion was put and carried.

VII.—RESOLUTION OF THANKS TO THE HON SPEAKER AND RESOLUTION OF THANKS TO THE RETIRING MEMBERS CONSEQUENT ON THE REORGANIZATION OF STATES.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : Sir, I move the following resolutions :—

“ That the thanks of this Assembly be given to Mr. Speaker for his distinguished services in the Chair from the 27th September 1955; that he be assured that this Assembly greatly appreciates the zeal, ability and impartiality with which he has discharged the duties of his high office and the judgment and firmness with which he has maintained its privileges and dignity; and that this Assembly desires to place on record its deep and abiding sense of gratitude for the courtesy and attention which he has uniformly shown to its Members, which has earned him the respect and esteem of all sections of this Assembly.

That the thanks of this Assembly be given to the Members of the South Kanara and Malabar districts and the Member for

[Sri C. Subramaniam]

[24th October 1956]

Kollegal for the goodwill and co-operation extended by them throughout their term of office in maintaining the dignity of this House and for their valuable contribution to its proceedings."

I propose to reserve my speech to the end.

SRI P. RAMAMURTHI : Sir, I second the two resolutions. I also propose to reserve my speech to a later time.

MR. SPEAKER : The two resolutions are before the House for discussion.

10-14
a.m.

SRI P. JEEVANANDAM : கணம் அவைத் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் இப்பொழுது இந்த மன்றத்தின் முன்னால் வைத்திருக்கும் பரபரப்புத் தீர்மானத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிப்பதில் மிகுந்த மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். அத்துடன் பெருமையும் அடைகிறேன். கடந்த 4½ (நாலே முக்கால்) வருஷங்களாக நம்முடைய ராஜ்யத்தை ஜனநாயகபாதையில் செலுத்துவதற்காகப் பல வழிகளிலும் ஜீவனுள்ள பங்கு வகித்து வந்த சர்க்காரர்கள் அவர்கள். அவர்கள் மலையாள சர்க்காரர்கள், கடைசிகோதரர்கள். இவர்கள் நம்மை விட்டு நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து பிரிந்து போகிறார்கள். பிரிவினை இப்பொழுது ஏற்படுகிறது என்பொழுதும் சேர்ந்து வாழ்ந்து பழகியவர்கள் பிரிந்து செல்லுவதாக இருந்தால் அது மகிழ்ச்சியைத் தரத்தக்கது அல்ல. ஆனால் இந்த பிரிவினை சேர்ந்து வாழ்ந்து பழகி வந்தாலும் இப்பொழுது பிரிந்து செல்லுவதனால் நமக்கு மகிழ்ச்சியைத் தான் தருகிறது. இது பெருமையையும் தரத்தக்கது என்பதைத்தான் குறிப்பிட்டு. இதை நாம் நன்றாகப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்தப் பிரிவினையில் நாம் எல்லோரும் ஒன்றாக இந்திய யூனியனில் ஒரு குடும்பமாக இருக்கப் போகிறோம். பல்வேறு மொழிகளில் பேசக்கூடிய அனைவரும் தனித்தனியாகப் பிரிந்து அவர்கள் எல்லோரும் இந்திய யூனியனுக்குப் பல்முள்ளதாக இருக்கப்போகிறோம். எல்லா மக்களும் நல்ல வடிவமான வளர்ச்சியைக் கொடுப்பதோடு இந்திய யூனியனுக்கு இன்றியமையாத நிலையைக் கொடுக்கப் போகிறது. மிகப் பெரிய ஜீவனுள்ள, நம்பிக்கை நிறைந்த ஒற்றுமையை ஊக்குவிப்பதற்கு இது மிகவும் அவசியம் என்பதை நாம் எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். அந்த நம்பிக்கையில் நாம் எல்லோரும் நிறைந்திருக்கிறோம். இன்று மட்டும் அல்ல. நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகவே இந்தியர்கள் தங்கள் ஜனநாயக வாழ்க்கையில் வெற்றி பெறுவதற்கு வேண்டிய எல்லாவிதமான ஒற்றுமை அம்சங்களோடும் சேர்ந்து போராட வேண்டியிருந்தது. ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழிப்பதற்கு ஒன்று பட்டுப் போராடி வெற்றி கண்டோம். அதே வெற்றியின் அடிப்படையில் சுயாட்சியினால் பெறக்கூடிய நன்மைகளை எல்லாம் பாஷாவாரியாக இந்திய மக்கள் சேர்ந்து ஒன்றுபட்டு வாழ்ந்து பெறவேண்டும் என்றும் அன்றை முடிவு செய்தோம். மொழி அடிப்படையில் அந்த அந்த மக்களுடைய கலாசாரம் பண்பாடு, நாசரீகம், மொழி ஆகிய எல்லாவற்றின் வளர்ச்சிக்கும் ராஜ்யம் பிரிக்கப்பட வேண்டுமென்று பல காலமாக நமது தேசத் தலைவர்கள் எல்லாம் கருதி வந்திருக்கிறார்கள். கடைசியாக தேசத்தின் ஒப்புயர்வு அற்ற பிதா, காந்தியடிகள் ஹரிஜன் பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கும் எட்டுரைமில் மொழிவழி ராஜ்யங்கள் அமைவவேண்டும், அந்த அந்தப் பிராந்திய மக்களின் கலாசார, பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்கு அது இன்றியமையாதது என்று வற்புறுத்திக் கூறிவிட்டு சென்று இருக்கிறார்.

இன்றைக்கு அந்தக் கனவு நனவாகும் நான் நெருங்கியிருக்கிறது. இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்த 1947ம் ஆண்டு, ஆகஸ்ட் மாதமே வந்திருக்க வேண்டிய செயல் இது. அன்றைக்கு நம்மை அடக்கி ஆண்ட

24th October 1956] [Sri P. Jeevanandam]

பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தை இந்நாட்டைவிட்டே ஒழித்தோம். இப்பொழுது பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தினால் அமைக்கப்பட்ட ராஜ்யப் பிரிவுகளை உடைத்தெறிந்து, மக்களுக்காக, மக்களால், அவர்களுடைய பண்பாடு, கலாசாரம், நாகரீகம், மொழி ஆகியவற்றுக்கு ஏற்றாற்போன்ற ராஜ்ய புது அமைப்புக்களை நவம்பர் ஒண்ணந்தேதி முதல் அமுலுக்குக் கொண்டு வருகிறோம். இந்தியா சுதந்திரம் பெற்ற தினம் எப்படி ரூபகம் வைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்ற தினமோ, அதைப்போலவே 1956 நவம்பர் ஒண்ணந்தேதி என்பதும், ஏகாதிபத்தியத்தை ஒழித்துக்கட்ட வேண்டுமென்று தொடங்கிய போராட்டம், வெற்றியைக்கண்டும் தொடர்ந்து வந்த தொடர்ச்சியின் பயனால் இன்று ஏகாதிபத்தியத்தினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ராஜ்ய அமைப்பு முறை தகர்க்கப்பட்ட தினம் என்பதாக நினைவு கொள்ளத்தக்க நாளாகும். தனித் தமிழ்நாடு அமைய இருக்கிறது. அதே போல கோள ராஜ்யமும், கன்னட ராஜ்யமும் அமைய இருக்கிறது. தமிழ்நாடு அமையவேண்டுமென்பதாக நம் நாட்டு மக்களுடைய கனவு, நம் நாட்டுக் கவிஞர்கள் கண்ட கனவு, நம் நாட்டு மகாவீரர்கள் கண்ட கனவு, நம் நாட்டுச் சரித்திரப் பொன்னெடுகள் மூலமாகவே வளர்ந்திருக்கக் கூடிய கனவு யதார்த்தத்தில் நனவாக ஆகப்போவதைக் கண்டு பெருமைப் படுகிறோம்; சந்தோஷப்படுகிறோம். இந்தப் பிரிவு உண்மையில் வேண்டுமென்பதாக நாம் பலநாட்களாகக் கேட்டுக்கொண்டு வந்ததேதான். மெஜா ரிட்டியினர் மைனாரிட்டிகளை, நன்றாக வளர்ந்துவிட்டவர்கள் வளர்ச்சி குன்றிப்பவர்களை அழைக்கிறார்கள். நகர்கிறார்கள் என்ற அதிருப்திக்கும், பயத்திற்கும் இனி இடமிருக்காது. நாட்டு மக்களின் கலாசாரம், பண்பாடு, நாகரீகம் இவற்றுக்கு ஏற்ப மக்கள் அப்படி அப்படியே பிரிந்து தனித் தனியான ராஜ்யங்களாகச் செயல்பட்டு இந்திய யூனியனின் ஒன்றுபட்ட ஒற்றுமைக்கு வழிகோல்போகிறார்கள். ஆகவே இப்பொழுது ஏற்பட்ட போகின்ற பிரிவு மிகவும் மகிழ்ச்சிக்கு உரியது. எல்லோராலும் வர வேந்தற்கு உகந்தது. இதுவரையிலும் துண்டுதெக்கானியாக கொள்ளே காலத்தில், ஹைதராபாத்தில், மைசூரில், செங்கோட்டையில், திருவிதாங்கூரில் என்பதாக அங்கங்கே பிரிந்தகிடந்த இனங்கள் அப்படி அப்படியே சேரப்போகின்றன. ஆகவே நாம் மிக மகிழ்ச்சியோடு வாழைந்த தக்க நிலையில் இருக்கிறோம். கண்ணிவிடத் தயாராய் இருக்கிறோம்; துக்கக் கண்ணீர் இல்லை. தான் பெற்ற பெண்ணை, வளர்த்து பருவப்பெண்ணாகி பருசன் கையில் பிடித்துக்கொடுத்து, அவனோடு அவனைச் சேர்த்து அனுப்பும் போது ஒரு தாய் விடுகிறாள் அந்தக் கண்ணீர்—அதாவது ஆனந்தக் கண்ணீர் விடும் நிலையில் இருக்கிறோம். நல்ல இடத்தில் மணம் செய்து கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் தம் பெண் அங்கே போய் நன்றாக வாழவேண்டும், வாழ்வாள் என்பதாக எண்ணி தாய் மகிழ்ந்தாலும்கூட இத்தனைநாளும் தம்மோடு வாழ்ந்து வந்த பெண் தனித்துப் போகவேண்டுமே என்கிற எண்ணத்தில் கொஞ்சம் துக்கம் அண்டலாம். பிரிவு என்பதே துக்கம் அளிப்பது. அதைப்போல இத்தனைநாளும் நம்மோடு சேர்ந்து உறவாடி வாழ்ந்த மலையாளிகள், கன்னடர்கள் எல்லோரும் பிரிந்து போகப்போகிறார்கள். அவரவர்களுடைய நன்மைக்காக. அது நமக்கு மகிழ்ச்சி. பிரியப்போகிறார்கள் என்பது துக்கம். நன்மைக்காகவே பிரிவு என்பதை உணர்ந்து துக்கத்தை மறந்து, ஆனந்தத்தோடு அவர்களுக்கு நல்லாழ்வு அளித்து அனுப்ப வேண்டியவர்களாக நாம் இருக்கிறோம். பிரிட்டிஷ்காரர்கள் ஒற்றுமையுடன் எதிர்த்துப் போராடி நாம் எல்லாம் ஜெயிலில் ஒன்று இருந்தோம். அதே ஒற்றுமை இந்தச் சட்டசபையிலும் இருந்து வந்தது. நம்மை விட்டு இப்பொழுது இந்தச் சட்டசபையிலிருந்து பிரிய இருக்கிற கோள, கன்னட சகோதரர்களும், மூன்று ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பிரிந்த ஆந்திர சகோதரர்களும் இந்தச் சட்டசபையைச் செழுமைப் படுத்துவதில் முழுப்பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். சென்னை ராஜ்யம் பன்மொழி ராஜ்யமாக இருந்தபோது கோள, கர்நாடக, ஆந்திர சகோதரர்களும் நம்மோடு சேர்ந்து நின்று இதை வளப்படுத்தவதற்கும், இந்திய யூனியனைச் செழுமைப்படுத்துவதற்கும் சிறந்த பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[Sri P. Jeevanandam]

[24th October 1956]

கிறார்கள் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் நினைவுக்குக் கொண்டு உரவேண்டும். அந்த உணர்ச்சியிலே நாம் நெஞ்சு விம்மி, மகிழ்ச்சியோடு அவர்களைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

கேரள சகோதரர்கள் கடந்து நான்கு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக எப்படி நடந்துகொண்டார்கள், கன்னடிய சகோதரர்கள் எப்படி இந்தச் சபையில் நடந்துகொண்டார்கள் என்பதை நாம் பார்த்தால், மிக்க சுறுசுறுப்பாக, தமிழ் மக்களுக்கும், தமிழ் எம்.எல்.ஏ.-க்களுக்கும் பெரிய உற்சாகத்தை ஊட்டத்தக்க வகையில் இந்தச் சபையே சூடு ஏறி, ஜீவனும், பரபரப்பும் உண்டாக்கக்கூடிய விதத்தில் நடவடிக்கையில் பங்கெடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல சகோதரர்கள் கணீர், கணீர் என்று ஒலியில் கேள்வி கேட்பதிலும்சரி, தீர்மானங்கள் கொண்டுவருவதிலும் சரி விவாதங்களில் கலந்துகொண்டு சகல விஷயங்களிலும் முழு மூச்சோடு பங்கெடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கும் பெரிய உற்சாகத்தையும் ஊக்கத்தையும் ஊட்டித் தக்க விதத்தில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிய இருக்கிறார்கள். கோளிபர்களும், கன்னடியர்களும், ஆந்திரர்களும் பேரளபிறகு நாம் மட்டும் தனியாக இருக்கப்போகிறோமே என்று சிந்திக்கிறபோது பழக்கத்தில் நமது மனது சிறிது வேதனையும் சங்கடமும் படத்தான் செய்கிறது. ஆனால், அவர்கள் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து சென்றாலும், தங்கள் தங்கள் மொழியினர் இருக்கக்கூடிய ராஜ்யத்தின் சட்டசபையில் முழு மூச்சோடு பங்கெடுத்துக்கொண்டு, அங்குள்ள பல கோடி மக்களுக்குச் சேவைசெய்து இருக்கின்றார்கள். அவரவர்களுடைய சட்டசபையில் அவர்களுடைய ரூரலை 100-க்கு 100 உயர்த்தி, ஜனங்களை அவர்கள் பெரிய ஜனநாயகவாய்ப்பில் செலுத்திக்கொண்டு போகப்போகிறார்கள். இன்னும் ஒரு படி மேலே செல்லப்போகிறார்கள் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் கூற விரும்புகிறேன்.

இதே சந்தர்ப்பத்தில், நம்முடைய சபாநாயகர் அவர்கள் அங்கத்தினராக இருந்த காலத்திலும், பின்னாடி நமக்குச் சபாநாயகராக வந்த பிறகும் இந்தச் சட்டசபைக்கும், நம்முடைய ஜனநாயக வாழ்க்கையை முன்னேற்றுவதற்கும், தமிழர்களும் சரி, மலையாளிகளும் சரி, கன்னடியர்களும் சரி, எல்லோரும் ஒரே சகோதரர்களாக. இந்திய சகோதரர்களாக, தேசத்தின் சிறந்த ஒற்றுமை என்று சொல்கிறோமே அந்த ஒற்றுமைக்கு அவர்கள் செலுத்தியிருக்கக்கூடிய பங்களையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதைக்கூறி தமிழ் மக்களுடைய சார்பில், தமிழ் எம்.எல்.ஏ.-க்களுடைய சார்பில் நான் மீண்டும் நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து போகிற நம்முடைய மலையாள சகோதரர்களுக்கும், கன்னட சகோதரர்களுக்கும், இன்னும் நாம் எல்லோருடைய மதிப்புக்கும் வணக்கத்திற்கும் உரிய சபாநாயகருக்கும் வாழ்த்துக்கள் கூறுகின்றேன். இங்கே தமிழ் ராஜ்யம் எப்படி சிறந்து விளங்கப்போகிறதோ அசேபோல, அவரவர் ராஜ்யங்கள் செயல்பட்டு, முழுமையுடன் வளர்ந்து, இந்திய யூனியனுக்கு மிகப் பலம் பொருந்திய அங்கங்களாக இருந்து, உலகத்திலேயே ஐக்கியோதியாக மிளிர்ந்த தகுந்த முறையில் இருக்கும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

பிரிந்து செல்கின்ற கேரள, கன்னட அங்கத்தினர்களுக்கு நாம் வாழ்த்துக் கூறும்போதும், பிரிவுசாரம் கூறுப்போதும், ஒன்று நம் ஊபகத்திற்கு வருகிறது. இங்கு நாம் எல்லாம் சட்ட சபையில் இருப்போம், எம்.எல்.ஏ.-க்கள் என்கிற உரிமையோடு இருப்போம், பிரியப்போகிற கன்னடியர்களும் மைசூர் சட்ட சபையில் உரிமையோடு போய்ச் சேருவார்கள். ஆனால், கேரள அங்கத்தினர்கள் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து செல்வபோது அந்த உரிமை இல்லாத நிலைமையில் செல்கிறார்கள். இம்மாதிரியான குறைகளும் அகலுவதற்கு நாம் எல்லோரும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் முனப்பூர்வமாக முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் கூறிக்கொண்டு மீண்டும், இங்கே கோளம், கர்நாடகம், தமிழகம் இந்த மூன்று சட்ட சபைகளும் இன்னும் சிறந்த விதத்தில் முழு மூச்சோடு சென்னை

24th October 1956] [Sri P. Jeevanandam]

சட்ட சபையின் சிறந்த பாரம்பரியத்தில், வளர்ந்து வரும் என்பதிலும் சந்தேகம் இல்லை. அந்தந்த சட்ட சபையில் அவர்கள் சென்று மிகச் சிறந்த அளவுக்கு, மிகப் பலத்தோடு, சிறந்த அளவுக்கு வளர்ச்சிபெறத் தகுந்த நிலைமையில் வரவேண்டும். அது இந்திய யூனியனை உலகத்தில் ஒப்புயர்வற்ற நிலைமைக்குக் கொண்டுவந்து, உலக சமாதானத்திற்கும், உலக ஜனநாயகத்திற்கும், மாற்று இன்னும் எல்லே இல்லாத அளவு பெருகும். நம்மைவிட்டுப் பிரிந்த பிறகு, புதிய தமிழகத்திலே, ஐக்கிய கோளத்திலே, சமயுத்த கர்நாடகத்திலே தழைக்க வேண்டும், தழைப்போம் என்று நான் கூறிக்கொண்டு என்னுடைய வழியனுப்பு உபசார வார்த்தையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI B. VAIKUNTA BALIGA : Mr. Speaker, Sir, parting is 10 34
sad. Parting after close association for very many years is more a.m.
sad. Poignancy is added to the situation by the fine resolution placed before the House in appreciation of the services rendered by the Speaker, who happens to belong to Malabar, and also by the members coming from Malabar and South Kanara. This only reflects the goodness and the good nature of our Tamil friends. Is there really any scope for sadness or even a travail of mind? I feel after all that it is a psychological phenomenon dominated more by sentiment than by reason. I do not in the least lag behind anybody in entertaining affection, friendship, and sentiment. But I do maintain that this is not an occasion to allow sentiment to prevail over reason. Let me be a little more plain on this aspect. What after all is happening to-day is not a parting for all time to come nor is it a separation for, after all we will be meeting each other, nor do we part to become members of a different nation altogether. We continue to belong to the same big nation. We continue to strive for building up the Great Bharat that we contemplated, and our efforts will continue ceaselessly wherever we might be. Whether we function here, whether our Tamil friends function here, whether our Malayalee friends function here or in Kerala—no doubt it does bring about a slight difference—in the overall picture, there is really no reason to be sorry. If matters so require, there are ways and means of coming closer and closer under more heads than one. There is the zonal council which has already been provided for. That may not be the last word on the subject. It may be open to review the situation off and on whenever circumstances demands it. But whatever it is, one thing is certain, namely, we are meeting to-day in this hall for the last time, as members of one family. We have been living as such all these years in this hall. To this great Assembly I will not be able to come again as a member representing a constituency in South Kanara. Similarly members from Kerala will not be able to come here. To that extent alone it is a parting, and it is a sad parting. But when does it happen? I do maintain that in the context of things that are happening, this parting is taking place perhaps at the right time. No question of the reorganization of the States was taken up when we were under foreign rule. After winning Independence, and when the country is on its onward march of progress, this idea of realignment for

[Sri B. Vaikunta Baliga] [24th October 1956]

only administrative purposes came up. I wish to emphasize this aspect. The realignment of the territories is only for administrative purposes. This becomes perfectly clear when we remember that we have got a strong Central Government who will have in their hands powers in regard to major items. The States also will be having opportunities of co-ordinating with one another in many matters and in spheres of activity which exclusively belong to the States.

We, the members of this generation particularly, are peculiarly lucky in that we were born in a generation in which the country won independence and freed itself from the foreign yoke and bondage under the guidance of the Father of our Nation. We are indeed lucky that we have got persons who are giving all their best to mould the country and to reform it and build it up as a worthy member of the independent nations of humanity. No generation will be as lucky as our generation. No generation will carry responsibilities as we are carrying. Mahatma Gandhi after winning Independence left us leaving behind a legacy. A legacy of what kind? A legacy of duty, ceaseless toil, hard work, and unremitting attention to build up the country. Are we doing it, or are we not doing it? Because we are the participants in the building up of our country, we are not able to judge for ourselves in a disinterested manner, what we actually are doing. Persons who have a detached outlook and who see things in a disinterested manner feel that we are on the right line. That ought to inspire confidence in ourselves to greater and greater work. Wherever we are placed, whether as members of this Assembly or as members of any other Assembly or Parliament, like an army we have dedicated ourselves to the building up of the nation. It is the duty of every soldier to go to his post, wherever that post may be. If the pattern of things is to be changed, and persons have to work elsewhere, it does not in the least bring about a change in the policy. Like dutiful soldiers, it is our duty—the duty of all those coming from South Kanara—to go and work elsewhere and work as a united team. When we go what do we carry with us? The Madras State has evolved under conditions which are unnecessary to analyse here. Undoubtedly, it was a very big State. It had to be sliced off first when Ganjam district was taken away. Later on at the time of the formation of the Andhra State, a good slice of Madras State was taken away for constituting the Andhra State. Another district—Bellary district—was made over to Mysore. There were also a few changes that came about on account of the exchange of enclaves. Now we are having one more slicing of this big Madras State.

10-40 a.m. This State has got a proud record. Our Tamilian friends have a rich heritage, culture, dash, push, resourcefulness, finance and raw materials. They have built up the State. In that process of building up the State, we have also contributed a little to the extent that has been possible for us. This State, as I see and

24th October 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

visualise, has a very bright future. It will prove to be the first State in all respects. It has attained that stage in some aspects and has not attained that stage in some other aspects. But, with the resources that it possesses, with the leadership that it possesses, I have absolutely no doubt that the Madras State, be it called Tamilnad or by any other name, has got a very bright future. On behalf of the friends coming from South Kanara and also the friends coming from Malabar and Kollegal and on my own behalf, I wish our friends in Tamilnad or the Madras State the best of luck and joy and fruition of all their endeavours to make this State a model State for others to copy.

Sir, this parting does not come about because of ourselves but it is enforced on us for whatever reasons it might be. Added to this is the parting of our Governor. We are all aware that our beloved Governor Mr. Sri Prakasa enjoys a peculiar position. He is one who has endeared himself to all alike. He is the embodiment of humility and his sage advice has guided the State to a very large extent. The State will be losing the benefit of that guidance. But, I am sure he will be carrying with him very healthy memories of this State of Madras. I am sure this House will also convey its good wishes and appreciation to him.

Now, with regard to the Resolutions that are before the House, it is exceedingly kind of the Members to place on record the appreciation of the services rendered by the Hon. Speaker. I join in that tribute to the Hon. Speaker. He has discharged his duties in an excellent manner. He has risen above party prejudice and he has held the banner so high that with one voice and concurrence everybody has appreciated his services and is grateful to him. It is but proper that we should place on record the Resolution which has been moved by the Hon. Leader of the House in such nice terms. I heartily support it.

Coming now to the second Resolution, need I say that I value very much the words of kindness which they have said about the Members coming from South Kanara and Malabar? We will carry that message with us. When we go there, we go from here as repositories of the goodwill that you have mentioned in the Resolution. We will carry that message with us from here to the place where we go.

To the friends from Malabar, may I add a word? Sir, Malabar has produced great men. But unfortunately, for reasons which we are not able to comprehend, Malabar has sent its best brains outside. It may be due to the fact that Malabar was not so consolidated or it was not so big a State and did not provide opportunities which the best talents required. But, I am sure that the new Kerala State will see that its best brains are nourished, cherished and built up and sufficient opportunities are afforded within the State itself so that the Kerala State may rise high and prosper. I have reason to believe that the Kerala State

[Sri B. Vaikunta Baliga]

[24th October 1956]

with ability of the people, with the resourcefulness which they possess and with the smiling good nature which they possess will be the envy of many in the years to come.

Sir, before I conclude, let me just refer to the little work that we as Members of the Assembly have been able to do. This sphere of activity, as I have already stated, is not so ample, is not so big as it was before dyarchy was introduced. But, within the sphere allotted to us, we have discharged our duties well. Both in quantity and quality, our work has been very good. Ours has been a multi-faced activity. The resources at the district level will undoubtedly be diminished. At the same time, the items of expenditure will stand diminished. But, with regard to the improvements that are necessary in the State, we have attempted to raise the finances by introducing new taxes, by enhancing the existing taxes, by introducing surcharge and also by borrowing. By 'borrowing', I mean and refer to the two Loans that were floated. Both the Loans have been a brilliant success. The first Loan was oversubscribed. At the time of the second Loan, there was a certain amount of diffidence as its target was far in excess of the targets fixed for the other State Loans and also because of the fact that it was floated immediately after the Centre floated its Loan. But still, it was a success. The brilliant success which attended the second Loan only goes to show the potentialities and the intrinsic merit and resources available in the State. I wish to congratulate the Hon. the Minister for Finance and the Madras Government on their achievement of this record which has beaten all records of other States. In that light, the resources of the State are far better than they were before. There is absolutely no doubt that with regard to the amenities that are necessary for introducing a socialistic pattern of society, the Legislature has done its bit and that also well. With regard to the protection of the rights of the tenants, tenancy legislation, land reforms and other matters, attempts have been made. Something has been achieved. It may not satisfy all requirements. Still, what has been done is really something substantial. With regard to the amenities in the shape of medical facilities, roads, bridges, industries, etc., I do not wish to analyse the series much further. I may, however, state that in all aspects we will be leaving a good record. Though we have different parties and ideologies in the Assembly, in the overall picture, there has been that amount of co-operation which has rendered possible the achievement of all these. No doubt, there have been walk-outs, there have been shoutings, there have been dissensions, there have been criticisms, sometimes not constructive criticisms but what may be called as carping criticism. In the overall picture, we have worked as a team without any shoutings at each other, without catcalls, without throwing chairs at each other and without abusing each other. That is something about which we may legitimately be proud of. It is in that light that I am saying that cordiality has been maintained among the

24th October 1956] [Sri B. Vaikunta Baliga]

Members. We might have voted against each other. But, the moment the voting is over, in all social intercourses, we had that cordiality that ought to subsist among the Members. We had that remarkable cordiality. With that feeling we are going. After all, we are going as disciplined soldiers to our positions of duty where we will not be allowed to remain idle. As I have already stated, we are going there with all the wealth of experience that we have gained here. I am sure that experience will stand us in good stead. We will be watching with interest the progress of the Madras State and I have no doubt that our friends in Madras will also be watching our progress. Now, some of us are going to Mysore and some of us will be going to Kerala. I am sure neither Kerala nor Mysore will have any reason to be sorry to be judged, analysed or labelled. We will do our best. One thing we must remember. In all these aspects, there is the predominating factor viz., the building up of the country. Towards that end, we must put our united efforts. It may be necessary that we should meet more often, not as Members of this Assembly but in some other capacity for inter-State purposes, to consider matters of common interest. We have no doubt seen a somewhat dissenting and discordant note struck in some parts of the country. We have seen the Maharashtrians quarrelling with Gujarathis and the Gujarathis quarrelling with the Maharashtrians. We have seen the rivalry between the North and the South. But, in the overall picture, all these have provided an incentive to analyse the position more correctly, more minutely and more thoroughly.

It is in that light, Sir, that I say that we should all strive to build up a great country, bringing the spiritual values for the sustenance of humanity. In that endeavour, we must all strive. May our joint efforts achieve the object with which we are working. May our country prosper. May the Madras State prosper well.

10-50
a.m.

Sir, with regard to the Government and the Ministers, I will be failing in my duty if I do not mention on my behalf and on behalf of my friends from South Kanara and also perhaps from Malabar and Kollegal that despite a decision they had to take adversely against us, they had taken it without rancour. They have attempted to do what they needed with as much grace as possible. They have taken up a humane approach, an approach which is worthy of the exalted office of the Government and the Ministers. To them I render our thanks.

Sir, I conclude by expressing our gratitude to the Speaker. The members of the staff of the Assembly Secretariat also have done a good job. They are not attached to any Party. They have kept themselves aloof from party affiliations and party predilections. They have done their duty to the Secretariat. They have been kind, good and helpful whenever we approach them for assistance and clarification. That takes me to the Reporters, both the Press and the Official Reporters.

RESOLUTION OF THANKS TO THE HON. SPEAKER AND
RESOLUTION OF THANKS TO THE RETIRING MEMBERS
CONSEQUENT ON THE REORGANIZATION OF STATES

[Sri B. Vaikunta Baliga] [24th October 1956.]

The Reporters are an essential adjunct of every Assembly. Without them the masses or the people or the humanity whom we want to influence cannot be influenced. They have done their work exceedingly well. They have reported us well. At times they have dressed up our speeches. At times they have cut out certain portions which we would not have liked but still on the whole they have done their work with great intelligence and also with a sincere desire to educate the public by conveying the sentiments and arguments advanced and the facts that are mentioned here. In so reporting they have been able to contribute to the high level of the debate. The debate of to-day would have influence over the discussion on the next day. The debate in the morning would have influence over the discussion in the evening. Actually they have done a good job.

Official Reporters also have reported us accurately and well. To them also, I wish to render thanks.

Sir, this will be the last speech that I will be making and I take this opportunity to say 'good luck' to all the Members of this House, whether they come from Tamil Nad or Malabar or Kollegal or South Kanara. Sir, on behalf of myself and on behalf of other hon. Members from South Kanara, I wish you all good luck. May God bless us.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Mr Speaker, Sir (Voices: Speak in Tamil). I can speak in Tamil but for the sake of our Malabar and South Kanara friends, I will speak in English.

After all, the separation has come. It is really painful when friends with whom we have been acquainted for such a long time, separate from us. We feel very much about the separation. Sir, the idea of separation was mooted some years ago when we thought that the country should be reorganized on a linguistic basis so that the people speaking a particular language can have their own State. So far as Tamilians are concerned, we never wanted separation. It is only the others who wanted separation and got separated from us. When the Orissa State was formed, some portions of the then Madras State was added to it and we agreed to it. Recently when the Andhras wanted to have their own State, we also agreed to it. We never stood in their way. Now the people of Malabar, South Kanara and Kollegal want separation and we do not stand in their way. I think that all these people have had a better treatment in the hands of the Tamilians and they can never have any grudge against the administration.

Sir, when the reorganization of States was proposed, some wisdom prevailed and it was suggested that the division of States on a linguistic basis would not be in the best interests of the country, and there should be bi-lingual States all over the country. That idea had been there, and everywhere there had been agitation

24th October 1956] [Sri R. V. Swaminathan]

for the formation of bi-lingual States. In Tamil Nad also there had been agitation for the formation of Dakshina Pradesh. But we have to take the opinion of the people into consideration. So far as Tamilians are concerned, at present they are not for the formation of bi-lingual States and are against it. But our national leaders felt that the formation of bi-lingual States would be in the best interests of the country. The Chief Minister of West Bengal, Dr. B. C. Roy and the Chief Minister of Bihar, Shri Krishna Sinha made a sporting offer that the Bengal and Bihar States would be merged. The people all over the country acclaimed it and paid tributes to those leaders but what happened. They had to withdraw their offer of merger of the two States because of the opposition raised by the people against it. Similarly there was agitation in our State for the formation of a bi-lingual State. But our Chief Minister Mr. Kamaraj had the vision to see things and he knew the mind of the people and he said that people did not want it. He does not want to force a thing which is not wanted by the people. That is why he did not agree to the formation of a Dakshina Pradesh. But we think that a time will come when bi-lingual States would be advantageous to the country and would be in the larger interests of the country but to-day they cannot be formed. So people say that there is difference between Malayalam and Tamil. But I do not see any difference between the two languages. After all, what is there? I can understand Malayalam. So also a Malayalee can understand Tamil. In this connection, I would like to refer to an incident which happened in the year 1948. I referred to it on another occasion at a different place. When Mr. Madhava Menon was a Minister and was touring my district, Ramanathapuram, he addressed a public meeting. His wife, Mrs. Kuttimalu Ammal was also with him. She noticed a boy standing near the meeting place and mistook him to be a Malayalee. She called him and spoke to him in Malayalam. He said that he did not know Malayalam and asked her to speak in Tamil. Then she realized that he was not a Malayalee. Thereupon, I told her that she could as well have spoken to me in Malayalam and I could have understood it. Immediately she asked me whether I knew Malayalam. I replied that after all Malayalam was not a difficult language to speak and if one closed his nose and spoke, it would be Malayalam. She laughed at the remark made by me. There is really no difference between Malayalam and Tamil. I think that a day will come when the people in our country will realise that a bi-lingual State will be an advantage to the Nation. Only, we do not want to force the pace and that the move to form a bi-lingual State should come from the people themselves. It is a National problem and such a desire should emerge from the people. I am really sorry that we have to part with many of our South Kanara friends who are very nice people and who have been with us for a long time. I have many friends among Malabar Members also and knew some of them when I was in jail. We all know how Poet Bharathi

[Sri R. V. Swaminathan] [24th October 1956]

had also sung in praise of the people of Malabar. We are all sorry that we have to part with our friends from Malabar, South Kanara and Kollegal. I wish the people of Malabar, South Kanara and Kollegal a happy and prosperous future. I do not know whether my Malabar and South Kanara friends are really happy over the separation. But my friend who just spoke previous to me pointed out that as a result of separation they were going to have a better life. I wish them god-speed, prosperity and happiness.

* **SRI V. BALAKRISHNAN** : Mr. Speaker, Sir, I heartily join in the Motion of Thanks—Motion of appreciation and gratefulness—to the outgoing Speaker and to the Members who are leaving us. You, Mr. Speaker, during the short term of office as Speaker, have lived up to the Sivashanmugam Pillai tradition of Speakership. You have adorned the Speaker's Chair with a womanly grace. You have controlled the proceedings of this House with a touch of matronly kindness. Sir, you have lived up to the traditions of the highest and the best Speaker that we have had so far.

Of the hon. Members who will be leaving us, hon. Members from Malabar have provided a pep and ginger to the proceedings of this House and of them, Sri K. Kuttikrishna Nair who was a Member of the Rajaji Cabinet as Minister for Law has left behind a household word for high integrity and high impartiality. The ten Members from South Kanara district have been my envy for this House. They have been led by their illustrious chief the Hon. Sri A. B. Shetty. They are a galaxy of talented young handsome men. Sir, it is a team wherein youth and age had well combined. Their leader, Mr. Shetty, had been in the forefront of Madras State politics for the last thirty years. He has held a distinguished place. Mr. Shetty, as Minister in various capacities, has lived up to the highest attributes of a Minister—a good Minister, a just Minister, a fair and great Minister. My only grief is that Mr. Shetty was not born a Tamilian. Then we could have kept him here in Tamilnad in perpetuity. The States Reorganisation has made the Madras State smaller territorially but by the departure of Members from South Kanara and Malabar from our midst this House is made poorer. I wish them well. We shall watch their career both from the States' point of view and from the individual's point of view with great interest. We wish them the best of luck.

* **SRI V. K. RAMASWAMI MUDALIAR** : Mr. Speaker, Sir, I wish to associate myself with the sentiments expressed by my predecessors and heartily join in the felicitations.

You, Mr. Speaker, have been maintaining the best traditions of Speaker's Office and discharging your duties very satisfactorily and efficiently and thereby won the admiration of all of us. To

24th October 1956] [Sri V. K. Ramaswami Mudaliar]

me, Sir, I consider it a personal loss because in your private capacity you have been one of my best friends. I am sure, even though you may be standing for the Kerala Assembly, still you will be with us in Madras and we will have occasion to meet you very often. I wish you all every success in your new State.

This separation of the Malabar and South Kanara districts from the Madras State, as you all know, is the outcome of the States Reorganization Act. Sometime before the end of December 1953, the Prime Minister made a speech in the Parliament stating that there would be a complete reorganization of the various States in India. In pursuance of that statement, a Commission was appointed to go into the question of the reorganization of the States and on the basis of their report, the States Reorganization Bill was enacted in the Parliament. The British Government in the olden days divided this country into a number of States with the ulterior object of upholding the British supremacy in our country. Since then, much water had flown. Ideas of the people have changed. The outlook of the people also have changed. On behalf of my colleagues and on behalf of myself I pay my tribute to all the Members who will be leaving us very shortly. The Members from Malabar, South Kanara and the Member representing Kollegal have done their part very well during all these five years. All of us have been working as a team and doing our utmost for the good of the electorate who have returned us to the Assembly. I have got a personal regard for the Members of both the districts—South Kanara and Malabar. Both these two districts have sent to this Assembly very good Members. Even to Parliament, these two districts have returned very able Members. I should say, Sir, both the States—the Kerala and the Karnataka—have produced men of international fame and reputation and who have been doing their best in all parts of the world wherever they have been sent. I am sure both the two districts will prosper in the new set-up. Even though some of us feel that the division of the State is not necessary, still it has come. After all, we are all under the Indian Union and it should be our earnest endeavour to see that we all work together even though we may happen to live in different States for the upliftment of the masses, in general, and for improving the economic condition of the people of this Union. I also wish to add my own tributes to my sincere Friend Mr. A. B. Shetty who has been discharging his duties very well as Minister for Public Health. He is one of our expert Parliamentarians. I consider his going away to the new State as a personal loss. I am sure he will occupy a unique place in the new Mysore State. I do not wish to speak at greater length except to express my deep appreciation of the invaluable services rendered by both the Hon. Speaker and the other hon. Members from Malabar and South Kanara districts who will be leaving us shortly and wish them a very happy and prosperous career in the new set-up. Thank you, Sir, for giving me this opportunity to say a few words.

[24th October 1956]

11-10
a.m.

SRI A. GOVINDASAMI NAYAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்

களே, சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கிற வழியனுப்புகிற தீர்மானத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் நானும் சொல்ல விரும்புகிறேன். மலையாள நண்பர்களும், கன்னட நண்பர்களும், நம்மை விட்டுப் பிரிகின்றதை நான் வரவேற்கிறேன். நான் அதற்காக வருத்தப்படவில்லை; பாராட்டுகிறேன். காரணம், ஒவ்வொருவரும் அவரவர்களுடைய மொழியில் நாடு பிரியவேண்டும், அந்த மொழியிலே ஆட்சி நடத்தப்படவேண்டும், அப்பொழுதுதான் ஜனநாயகம் நல்ல முறையில் காப்பாற்றப்பட்டு அந்தந்த நாடும் வளர்ச்சி அடையுமென்ற நல்ல எண்ணத்தோடு மொழிவழி ராஜ்யம் பெறவேண்டுமென்று நாம் பாடுபட்டோம். அதன் பிரகாரம், வருகின்ற நவம்பர் 1-ந் தேதியில் நாம் தனித் தனியாகப் பிரிய இருக்கின்றோம். இது மகிழ்ச்சிக்குரிய செய்தி.

நம்மைவிட்டுப் பிரிய இருக்கின்ற சபாநாயகர் அவர்கள் பொறுப்பேற்ற நாளிலிருந்து அந்த ஆசனத்திற்குப் பொருத்தமான தோற்றமாகக் காட்சியளித்து, நல்ல பொறுப்பான முறையில் பணியாற்றி வருவதை தமிழ் நாட்டில் இருக்கின்ற மக்கள் அனைவரும் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றார்கள். சபாநாயகர் அவர்கள் நீண்ட நெடுங்காலமாக தமிழ் நாட்டிலேயே தங்கி இருந்து, தமிழ் நாட்டு அரசியலில் பங்கெடுத்ததன் காரணமாக தமிழ் மக்களுடைய அன்பையும், பாராட்டுதலையும் பெற்று, மொழிவழி நாடு பிரிகிற இந்த நல்ல நேரத்தில் தமிழ் பேசுகின்ற ஒரு சில பகுதிகள் மலையாள நாட்டோடு சேர்க்கப்பட்ட காரணத்தால் ஒரு சில கிளர்ச்சிகள் இருந்த நேரத்திலே, மலையாளிகளுக்கும், தமிழர்களுக்கும் கசப்பு வளரக்கூடாது என்ற முறையில், ஒரு மலையாள அங்கத்தினனாயே சபாநாயகராகத் தேர்ந்தெடுத்து, இதுவரை அவரும் நல்ல முறையிலும் தமிழர், மலையாளி என்ற பாகுபாடு காட்டாமல் நிர்வகித்து வந்ததைப் பாராட்டுகின்றேன். இடைக் காலத்தில் கொஞ்ச நாளைக்கு அவர் பதவியில் இல்லாமல் இருக்கவேண்டிய சூழ்நிலையைக்கண்டுதான் நான் வருந்துகின்றேன். ஆனால், புதிதாக உருவாகி வருகின்ற கோள நாட்டின் பாராளுமன்றத்திலும் அவரே சபாநாயகராக வரவேண்டுமென்று நான் வாழ்த்துக் கூறி வழி அனுப்புகின்றேன். காரணம், துரிதுஷ்டவசமாக, தமிழ் பேசும் மக்களைக் கொண்ட தேவிஞளம், பீர்மேடு, நெய்யாற்றங்கரை போன்ற சில பகுதிகள் கோள நாட்டோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தப்பகுதி மக்களுடைய உரிமை பிரச்சனை கோள நாட்டின் சட்ட சபையில் எழுப்பப்படுகின்றபோது தமிழ்மக்களோடு நீண்ட நான் தொடர்புகொண்ட சபாநாயகராக இருக்கும் தாங்கள் அங்கும் சபாநாயகராக வீற்றிருந்து நல்ல முறையிலே தீர்ப்பு அளிப்பீர்கள், நல்ல முறையிலே நியாயம் வழங்குவீர்கள் என்ற நல்ல நம்பிக்கையோடு தான் நீங்கள் அங்கும் சபாநாயகராக வரவேண்டுமென்று நாம் விரும்பி வாழ்த்துக்கூறி வழியனுப்புகின்றோம்.

இன்றையதினம் நமது குட்டிகிருஷ்ண நாயர் அவர்கள் பிரிகின்ற போது உள்ளபடியே எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. மந்திரி பொறுப்பேற்றிருந்த காலத்தில் அவரை சந்தித்து, நான் எதிர்க்கட்சி அங்கத்தினனாகியிருக்கும் நிலையில், கட்சி சார்பிலே சிறையிலே அரசியல் கைதிகள் படுகின்ற கஷ்டங்களை எடுத்துச் சொன்ன நேரத்தில், குறை என்ன என்பதை கவனித்து அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து நல்ல நீதியை வழங்கினார். அப்படிப்பட்ட பண்புடைய திரு. குட்டிகிருஷ்ண நாயரை நான் பாராட்டுகிறேன். யார் யார் வாயிலிருந்து என்ன என்ன சொல்லப்படுகிறது என்று பார்த்து அவர்கள் குறையை நிவர்த்தி செய்து, அவர்களுக்கு நீதி வழங்கினார். இன்றைய தினம் அவர்கள் பிரியும் போது வருத்தமாக இருக்கிறது. மற்றவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக இருந்த ஒரு மந்திரி அவர் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. இன்றைய தினம் அவர் மந்திரியாக இல்லாவிட்டாலும் என்னைப்பொறுத்தவரை, அவர் நியாயம் வழங்கும் நல்ல மந்திரியாகவே அவரை மதித்து வருகிறேன்.

24th October 1956] [Sri A. Govindasami Nayagar]

இங்கிருந்த மாதிரியாகவே, கேரள நாட்டிலேயும் அங்குள்ள மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குவார் என்ற நல்ல நம்பிக்கையோடு அவரை வழியனுப்புகிறோம்.

அதுபோலவே நம்மிடத்திலே இருந்து பிரியப்போகிற திரு ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். அவர் கட்சி, கருத்து வேற்றுமையை கவனிக்காமல் எதிர்த்தாப்பிலே உள்ள அங்கத்தினர்கள் சொல்லும் குறைகளை கவனித்து நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து நியாயம் வழங்கி இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல மந்திரிகள் எல்லாம் பிரியும் போது மிகவும் சங்கடமாகத்தான் இருக்கிறது. திரு ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் போகிற கன்னட நாட்டு சட்ட சபையிலே மந்திரியாவார் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. அந்த நாட்டிலும் அவரை வரவேற்பார்கள்.

மேலும் கன்னடப் பகுதியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களும், மலையாளப் பகுதியிலே இருக்கிற உறுப்பினர்களும் நம்முடன் சகோதர மனப்பான்மையோடு பழகி ஒற்றுமை உணர்ச்சியோடு நம்மிடையே இருந்திருக்கிறார்கள். திரு வைகுண்ட் பாலிகா அவர்கள் சொன்னதுபோல் வடநாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிற குழப்பமும் கிளர்ச்சியும், நம்முடைய நாட்டிலே ஏற்படவில்லை. அத்தகைய நிலைமை தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற காரணத்தால், நாமும் நமது கன்னட, கேரள நண்பர்களும் தேச உணர்ச்சியை வளர்த்துக் கொண்டு ஜனநாயக முறையில்தான் நமது குறைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளுகிறோம் என்று திரு வைகுண்ட் பாலிகா சுட்டிக் காட்டினார். அதை நான் வரவேற்கிறேன். மலையாள அங்கத்தினர்களும், தென் கன்னட அங்கத்தினர்களும் பரிபூர்ணமாகத்தான் பிரிகிறார்கள். ஏன் என்றால் இப்பொழுது தற்காலிகமாகப் பிரிந்து, மீண்டும் சந்திப்போம் என்ற நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிற காரணத்தால்தான். நான்கள் விரும்பும் இன்ப திராவிட நாட்டிலே நாம் மீண்டும் சந்திப்போம் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிற காரணத்தால் மலையாளிகளும், கன்னடியர்களும் சந்தோஷமாக மனப்பூர்வமாகப் பிரிகிறார்கள்.

வடநாட்டிலே இருக்கிற குழப்பமும் கிளர்ச்சியும் இங்கே உண்டு பண்ணாமல், வேற்றுமொழியினர் என்ற பாகுபாடுடன் உணர்ச்சி வசப்படாமல் மிகவும் கண்யமாண முறையில், ஜனநாயக முறையில் நடந்துகொண்ட அவர்களை நாம் மறக்க முடியாது. குறிப்பாக எதிர்க்கட்சியில் வந்திருக்கிறவர்கள் திரு. வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர், நாராயணன் நம்பியார், கோபாலன், கே. பி. மேனன் போன்றவர்கள் மிகவும் கண்யமாண முறையில் பணிபுரிந்து போகிறார்கள் என்பதை யாரும் மறுக்கமுடியாது. எதிர்க்கட்சியின் பலம் அவர்களின் பிரிவால் குன்றிவிடுமே என்றுதான் பயப்படுகிறேன்.

முஸ்லீம் லீக் தலைவர்கள் போகிறார்கள். அவர்களை நாம் மறக்க முடியுமா? மலையாளிகள், கன்னடியர்கள் பொதுவாக நம்முடன் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் இங்கிருந்த மாதிரியாகவே, அங்கேயும் மிக நல்ல முறையிலே மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குவார்கள் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* SRI E. K. SANKARA VARMA RAJA : ബഹുമാനപ്പെട്ട സാമൂഹിക, 11-20
സാമൂഹികനടകമുള്ള മലബാർ മെമ്പർമാരും, റെക്കർ കണ്ണടകത്തിലെ മെമ്പർമാരും
ഈ സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധോക്താവ് നമ്മുടെ അടുത്തേക്ക് കുറുമ്പു.
തമിഴ് നാടുകാരനേയും കുറുമ്പു. മറാനേയും കുറുമ്പു യാദൃച്ഛികമായി ഇങ്ങനെ
സംഭവിച്ചുവെന്നുള്ള അതിനു പല കാരണങ്ങളും ഉണ്ടായിരിക്കാം. അതിനെക്കുറി
ച്ചൊന്നും ഇപ്പോൾ ചിന്തിച്ചിട്ടു കാര്യമില്ല. ഇക്കഴിഞ്ഞ റാലി നാലാഞ്ഞൊമ്പതാം നാം
അന്യോന്യം വളരെ സൗഹൃദത്തോടെയാണ് ഇവിടെ കഴിഞ്ഞു കൂടിയതെന്നും പ്രശ്ന
ങ്ങൾ കൈകാര്യ ചെയ്യുകയായിരുന്നതെന്നും നമുക്കെല്ലാം അറിയാം. ചില കാരണ
മൂലം ചില തർക്കങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നില്ല. എന്നിരുന്നാലും പൊതുവിൽ തമിഴ്

[Sri E. K. Sankara Varma Raja] [24th October 1956]

നാട്ടു മെമ്പർമാരും കണ്ണടക മെമ്പർമാരും, മലബാർ മെമ്പർമാരും വളരെ സൗഹൃദത്തിൽ തന്നെയാണ് കഴിഞ്ഞുപോന്നിട്ടുള്ളത് എന്നതിൽ സംശയമില്ല. സംഗതി വശാൽ ഇപ്പോൾ നമുക്കു വിട്ടുപിരിയേണ്ടിവന്നിരിക്കുന്നു. എന്നെ സംബന്ധിച്ചു പറയുകയാണെങ്കിൽ രമിഴരോ രമിഴ് നാടോ എന്നിങ്ങനെ അപരിചിതരൊന്നുമല്ല. 1930 മുതൽ 1934 വരെയുള്ള കാലങ്ങളിൽ രമിഴ് നാട്ടിൽ വെല്ലൂർ സെൻട്രൽ ജയിലിൽ ഒരു രാഷ്ട്രീയതടവുകാരനായി ഞാൻ കഴിഞ്ഞ കാലത്ത് രമിഴ് നാട്ടിലേയും, കണ്ണടക ത്തിലേയും പല മെമ്പർമാരോടൊന്നി പരിചയപ്പെടാൻ എന്നിങ്ങനെ സംഗതിസാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്ന് ഈ സഭാഭരണത്തിൽ ഞാൻ അറുപ്തായിരിക്കുന്നു. അക്കാലത്ത് കുറെ രമിഴ് പറ്റിക്കാരും എന്നിങ്ങനെ സംഭവിച്ചിട്ടുണ്ട്. രമിഴിൽ സംസാരിച്ചാൽ അത്ര ഭയം കിട്ടുകയില്ലെങ്കിലും ഈ സഭാഭരണത്തിൽ അതൊന്നു പരീക്ഷിച്ചാലെന്നതാണ് ഞാൻ ആലോചിക്കുകയായിരുന്നു. അതൊന്നായി വിട്ടുപിരിഞ്ഞിരിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷ് വശമില്ലാത്ത ആളുകളോട് ഞാൻ രമിഴിൽ തന്നെയാണ് സംസാരിക്കാൻ. എങ്കിലും പറഞ്ഞു പോകുമ്പോൾ ശരിക്കും വാക്കുകൾ കിട്ടാതെ മുട്ടുകയും മലയാള വാക്കുകൾ പുറത്തുവരികയും വേണ്ടിവരുന്നെങ്കിൽ പന്തിയായിട്ടെന്നു കരുതി ആ അശയം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അക്കാലത്ത് എന്നോടൊപ്പം ആ ജയിലിലായിരുന്നവരാണ് ബഹുമാനപ്പെട്ട സഭാനേതാവു ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യം, മറ്റു ശ്രീ ഭക്തവത്സലം തുടങ്ങിയവർ. ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യം അതോടൊന്നിച്ച് എന്ന് എന്നിങ്ങ് തീർച്ചയായും എങ്കിലും ശ്രീ ഭക്തവത്സലം എന്നെ നല്ലവണ്ണം കാണിക്കുന്നതാണ് എന്നോട് നേരിട്ട് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പല അക്കാരായ ആൾക്കൾ അന്നു ജയിലിലും വളരെ സൗഹൃദത്തോടെയാണ് കഴിഞ്ഞുകൂടിയത്. ജയിലിനുള്ളിൽ വന്നതിനാലേകം ആ സൗഹൃദം വളരെക്കാലം നീണ്ടുനിന്നു. എങ്കിലും കാലം കുറെ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ക്രമേണ അന്നത്തെ മറ്റും സംഭവിച്ചുപോയിട്ടുണ്ട്.

രമിഴ് നാട്ടിൽനിന്ന് ആൾക്കൾ വിട്ടുപോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ മറ്റു നിലവിലുള്ള പല ബന്ധങ്ങളും വിട്ടുപോയെന്നു വരാം. കാലം കഴിയുമ്പോൾ പലതും മറ്റും പോവുക മറക്കുക സാധ്യമാണ്. സൗഹൃദവും പരിചയവുമെല്ലാം ബലത്തിലൊരിക്കലെന്നെങ്കിൽ കൂടെ കൂടെ അന്യോന്യം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കണം. അതിലൂടെ വരുമ്പോൾ ചില മറവികൾ സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് ലളിതമായി.

സ്പീക്കറെ സംബന്ധിച്ച് പ്രത്യേകിച്ചൊന്നും പറയാനെന്നു വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഒരു മലയാളി സ്പീക്കറെ ഒരു മലയാളി മെമ്പർ എന്ന നിലയിൽ ഞാൻ സ്മരിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല എന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. സ്പീക്കർ എന്ന നിലയിൽ താങ്കൾ നിരാകരപമായിട്ടാണ് ഈ സഭയുടെ നടപടികളെ നിയന്ത്രിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ളത് എന്നത് എല്ലാവരും അംഗീകരിക്കുന്ന കാര്യമാണ്. ഒരു മലയാളി എന്ന നിലയ്ക്ക് ഹെറോഡോണെക്കൾക്കിട കൊടുക്കുന്നതെന്ന് ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ മലയാളികൾക്കു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട സന്ദർഭങ്ങൾ പോലും ചില ഘട്ടങ്ങളിൽ അനുഭവിക്കാതെ രമിഴ് നാട്ടു മെമ്പർമാർക്കും കണ്ണടക മെമ്പർമാർക്കും കൂടുതൽ സമയവും സന്ദർഭങ്ങളും താങ്കൾ അനുവദിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതാണ് വാസ്തവം. സ്പീക്കറെ പ്രശംസിക്കുന്നത് ഒരു മലബാർ മെമ്പർ എന്ന നിലയ്ക്ക് എന്നിങ്ങനെ ചേർന്നതല്ല അതുകൊണ്ട് ഞാൻ കൂടുതലൊന്നും പറയുന്നില്ല. ഞാൻ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യുക ലു. പ്രസംഗം ചെയ്യാൻ പോലേ കാര്യമൊന്നുമില്ല. നാം അന്യോന്യം വളർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നിട്ടുള്ള സൗഹൃദം മേലിലും നിലനിൽക്കിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിനും ദൃഢപ്പെടുത്തുന്നതിനും ആവുന്നത്ര പരിശ്രമിക്കുകയാൽ നമ്മുടെ ലക്ഷ്യം എന്ന കാർമ്മികത എന്നതിൽ കവിഞ്ഞ ഒരു പ്രസംഗം ചെയ്യണമെന്നു ഞാനുദ്ദേശിച്ചിട്ടില്ല. പ്രസംഗത്തിനുള്ള സന്ദർഭമല്ല ഇത്. വെറും ഒരു സൗഹൃദ പ്രകടനം എന്ന നിലയിൽ രണ്ടു വാക്കു പറയുക മാത്രമാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. മേലിലും ഈ സൗഹൃദം നിലനിറുത്തിക്കൊണ്ടു പോകണമെന്നും തമ്മിലടിയും കരപിശയമൊന്നും കൂടാതെ രാജ്യ നന്മയെക്കരുതി കാര്യങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകാൻ കഴിയുമെന്നും ഇന്നു നിലനിൽക്കുന്ന സൗഹൃദത്തനുയോജനാർഹമായി സംഭവിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കണമെന്ന് രമിഴ് നാട്ടു മെമ്പർമാരോടും മറ്റൊരാളോടും പ്രാർത്ഥിക്കുകൊണ്ട് ഞാൻ നിറുത്തുന്നു.

SRI S. RAMASWAMY NAIDU : കണ്മം സപാത്യാധകർ ചുവർകളേ, "Why should sorrow be ming ed with words" என்று ആർക്കിങ്ക് കവി ഷേക്സ്പിയർ சொന്നു്. ചുവർകളേ പതിൽ കൊടുത്തുവിട്ടാർ "Lest it should ease the heart." പിറിയും നേരത്തിൽ മനത്തിൽ പെറും വറുത്തം എറുറുറു. പേർഷം

24th October 1956] [Sri S. Ramaswamy Naidu]

அதிகமாகப் பேசவும் இயலாது. கன்னடமும், கவின் மலையாளமும், தெலுங்கும், தமிழும் ஓர் உதிரத்திலே உதித்தன. அம்மொழிகள் பேசுவோர் சகோதரர்கள். அவர்கள் பிரிந்துபோவது வருந்தத்தக்க விஷயம் ஆகும். ஆனால் அவர்கள் பிரிந்துபோவது குறித்து கவலைப் படுவதற்கோ வருத்தப்படுவதற்கோ வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஒரு குடும்பத்தில் உள்ளவர்கள் ஒற்றுமையாக வாழ்ந்து, பின்னால் தனித் தனியாக வாசம் செய்யவேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் பிரிகிறார்கள். ராஜ்யங்கள் பாஷா ரீதியில் பிரியவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுவிடது. பல லட்சக்கணக்கான தெலுங்கர்களையும், கன்னடியர்களையும், மலையாளிகளையும் தன்னகத்தே கொண்டது தமிழ் நாடு. இப்போதும் அவர்களை கன்னடத்திற்கும், மலையாளத்திற்கும் அனுப்ப விரும்பவில்லை. ஆனால் நாட்டிலே ஏற்படுத்திய ராஜ்ய ரீதியில் இன்று தனி அரசாக இருக்கப்போகும் அவர்களுக்கு நாம் பிரிவு உபசாரம் கொடுக்க வேண்டிய ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்படுவிட்டது. அவர்கள் செல்லும் இடத்திலே சீரும் சிறப்புமாக வாழவேண்டும் என்பது நமது கோரிக்கை. நம்மிடையே இருந்து நம் ராஜ்ய நிர்வாகத்தில் அவர்கள் பெரும் பங்கு எடுத்துக்கொண்டதற்காக அவர்களைப் போற்றுகிறோம். கூட நுணுக்கங்கள் அறிந்த ஸ்ரீ கே. பி. மெனன், ஸ்ரீ குருப் போன்றவர்கள் நம்மிடையே இல்லாது போகிறார்கள். அவர்களைப் பாராட்டுகிறோம் கட்சி ரீதியிலே என்றாலுங்கூட நல்ல முறையிலே பல சட்டங்களைச் செய்வதற்கு உதவியாக இருந்து வந்திருக்கிறார்கள். ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன், ஸ்ரீ நாராயணன் நம்பியார், ஸ்ரீ குருப் அவர்களும் நம்மிடையே இல்லாது போகிறார்கள். நல்ல வாசாலர்களான ஸ்ரீ பாலிகாவும் அவர்களுடைய நண்பர்களும் நம்மை விட்டுப்போகிறார்கள்.

இப்போது எல்லோரும் பிரிந்து போகிறார்கள் என்றாலும் அவர்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய பாஷை ரீதியான ராஜ்யத்தில் நல்லபடியாகச் செயலாற்றவேண்டும் என்றுதான் போகிறார்கள். ஆகவே அவர்களை நாம் வழி அனுப்புவதற்கு மனச் சஞ்சலப்பட்டாலும் சந்தோஷமாகவே இன்றைக்கு நாம் அவர்களை வழி அனுப்புகிறோம். இன்றைக்கு நாம் பிரிந்துபோகிறோம் என்றாலும் கூட நாம் எல்லோரும் ஒரே அவிப்பத் குடும்பமாகத்தான் இருக்கப்போகிறோம். அவர்கள் அங்கங்கே பிரிந்து போனாலும் கூட அவரவர்கள் தங்களுடைய தேசத்தில் இருந்துகொண்டு பெரிய தேசமாகிய இந்திய யூனியனில் இருந்துகொண்டு ஒரே குடும்பமாகத்தான் இருக்கப்போகிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் தனித்தனியாக இருந்து கொண்டு செயலாற்றப்போகிறார்கள். நாம் எல்லோரும் தங்களுடைய பாஷைகளில் தங்களுடைய ராஜ்யங்களைச் செயலாற்ற வேண்டுமென்ற எண்ணத்துடன் இருப்பதால், இந்தப் பிரிவினைக்கு அபிலாஷை கொண்டிருக்கிறோம். இது வரையிலும் ஒரே குடும்பமாக இருந்தோம். இனிமேல் தனித்தனிக் குடும்பமாக இருந்துகொண்டு பெரிய குடும்பத்திற்குச் செயலாற்றப்போகிறோம். அதனால் அவர்கள் பிரிந்து போவதில் மனக் கசப்பு இல்லாமல் சந்தோஷமாகவேதான் இருக்கிறோம்.

இன்றைக்கு நமக்குத் தலைமை தாங்கி சபையை நடத்தி வரும் நம்முடைய சபைத் தலைவருக்கும் நமது நன்றி. அவருடைய பதவி காலம் கொஞ்சமாக இருந்தாலும் அவர் நல்ல முறையில் இந்தச் சபையின் தலைமை பதவியை அலங்கரித்துக் கொண்டு வருகிறார். அவருக்கும் நம் முடைய பாராட்டுதலும் நன்றியும் இருக்கிறது. அவர் இந்தச் சபையை நல்ல முறையில் நடத்தி வந்திருக்கிறார். அவர் நம்மைவிட்டு இப்பொழுது பிரிந்து போனாலும் அவர் தன்னுடைய ராஜ்யத்திற்கும் இதே முறையில் செயலாற்றுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அதற்கு வேண்டிய சக்திடையும் பலத்தையும் ஈசன் அவருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்று நான் ஈசனைப் பிராத்திக்கிறேன்.

“உவப்பத் தலைக்கூடி உள்ளப்பிரிதல்
அனைத்தே புலவர் தொழில்”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கை நாம் இப்பொழுது கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். அவர் நம்முடன் இருந்து வந்ததால் நாம் நல்ல

[Sri S. Ramaswamy Naidu]

[24th October 1956]

மகிழ்ச்சி கொண்டிருந்தோம். இப்பொழுது அவர் நம்மை விட்டுப்பிரிந்து போகிறார். அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போகும்போது நமக்கு மனத் தாங்கல் இருந்தாலும் கூட அவர்கள் நல்ல காரியமாகப் பிரிந்து செல்லு வதாம் அது நமக்குச் சந்தோஷத்தைத்தான் கொடுக்கிறது. அவர்களை நாம் போகச் சொல்லவில்லை. அவர்களேதான் போகிறார்கள். அப்படி அவர்கள் பிரிந்து சென்று அவர்களுடைய தங்கள் ராஜ்யத்தை நல்ல முறையில் செப்பனிட்டு காரியங்களைச் செய்யப்போகிறார்கள். அதனால் நாம் அவர்களை சந்தோஷமாக வழி அனுப்புகிறோம். அவர்களுக்கும் அவர்களுடைய ராஜ்யத்திற்கும் நாம் நல்ல பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம். அவர்களுடைய எதிர் காலம் அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் அமையவேண்டும் என்று நாம் ஈசனை பிரார்த்தித்துக்கொள்ள வேண்டும். அவர்களிடம் நாமும் விடை பெற்றுக்கொண்டு அவர்களையும் நாம் சந்தோஷத்துடன் வழி அனுப்புகிறோம்.

* SRI V. K. PALANISWAMY GOUNDER : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நவம்பர் மாதம் 1-ம் தேதியிலிருந்து மலையாள சகோதரர்களும், கன்னட சகோதரர்களும் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து போகிறார்கள். நான் மலையாளப் பிரதேசத்தின் பக்கத்திலிருந்து வருகிறேன். என்னுடைய ஊர் மலபார் ஜில்லாவின் பக்கத்தில் இருக்கிறது. திரு வாங்கூர் சமஸ்தானத்தின் ஒரு பகுதியாகிய கொச்சி தாலுகாவும் நான் வசிக்கும் ஊருக்குப் பக்கத்தில் இருக்கிறது. அங்கிருந்துதான் நான் வருகிறேன். அதனால் அங்குள்ள சகோதரர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என் பது எனக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்கள் வேறு பட்டவர்கள் என்று நான் மனதில் கூட நினைத்தது இல்லை. எல்லோரும் ஒன்றாக இருக்கிற வர்கள் என்று பலகாலமாக நான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் பிரிந்து போகிறார்கள். அவர்கள் பிரிந்து போவது எனக்கு வருத்தத்தைக் கொடுக்கிறது. ஆனால் பாஷாவாரி மாகாணம் பிரிவது அவசியம் என்று பல காலமாக நாம் நினைத்து வந்தோம். அதன்படி இப்பொழுது நடக்கிறது. ஒரு வீட்டில் ஒரு பெண் இருக்கிறது. வயது வந்தவுடன் கலியாணம் செய்துகொடுத்து புருஷன் வீட்டிற்கு அனுப்புவது வழக்கம். இது நம் எல்லோருக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி அனுப்பும்போது எவ்வளவோ வருத்தமாகத்தான் இருக்கும். அப்படி இருந்தும் அதற்கு வேண்டிய காரியத்தைத்தான் நாம் செய்கிறோம். ஆனால் பிரிந்து போகிறபோது கொஞ்சம் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. அதைப்போலத்தான் இதுவும் இருக்கிறது. அதற்காகத்தான் நாம் எவ்வளவோ காரியங்களைச் செய்து வந்தோம். இப்பொழுது பிரிந்து போகிற நிலைமை வந்திருக்கிறது.

பிரிந்து போகிற எல்லோரும் இந்தச் சட்ட சபையில் ஆரம்பத்திலிருந்தே இருக்கிறார்கள். பிரிவினை ஒன்றென்றாக வந்து கொண்டே இருக்கிறது. ஆந்திர சகோதரர்கள் இங்கு இருக்கும்போது இந்தச் சட்ட சபைவிவா தங்கள் மிகவும் கர்சாரமாக இருந்தது. அவர்கள் பிரிந்து சென்ற பிறகு இந்தச் சட்ட சபை அவ்வளவு கலகலப்பாக இல்லை. அதன் பிறகு மலையாள சகோதரர்கள் இருந்ததனால் இந்தச் சட்டசபை கொஞ்சம் கலகலப்பாக இருந்தது. அவர்கள் பிரிந்துபோன பிறகு இந்தச் சட்ட சபை எப்படி இருக்குமோ என்பது தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி யோசிக்கவே முடியாது. தமிழர்கள் கார சாரமாகப் பேசுகிற சபாவை கிடையாது. பொதுவாக சமூகமாகத்தான் பேசுவார்கள். என்ன மனதில் இருந்தாலும் கூட அதை வெளிக்காட்டாமல் இருக்கும் பழக்கம் உள்ளவர்கள் அவர்கள். ஆகையால் மலையாள சகோதரர்கள் போன பிறகு இந்தச் சபை எப்படி இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. இந்தச் சபை சப்பு என்றுதான் இருக்கும். அதில் சந்தேகமே இல்லை.

இந்த மலையாள சகோதரர்கள் என் ஊருக்குப் பக்கத்தில் பத்து மைலில் தான் இருக்கிறார்கள். அங்குள்ளவர்கள் அனைவரும் மலையா ளம் தான் பேசுவார்கள். அவர்கள் பேசுவது எனக்கு நன்றாகப் புரியும். தமிழ் பேசினால் எப்படி புரிந்து கொள்ளவேண்டுமோ அப்படியேதான் அவர்கள்

24th October 1956] [Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

மலையாளம் பேசுவதையும் புரிந்து கொள்ளுவேன். அப்படி இருந்ததால் தான் இப்பொழுது அவர்கள் பிரிந்து போகும்போது வெகு சங்கடமாக இருக்கிறது. இது வரையிலும் ஒன்றாகத்தான் இருந்தோம். இப்பொழுது பிரிந்து போவதால் கொஞ்சம் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது. எனக்கு இன்னொரு விஷயத்திலும் வருத்தமாகத்தான் இருக்கிறது.

கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் ஒரு பகுதியாகிய கொள்ளேகாலம் தாலுகா இப்பொழுது மைசூருக்குப் போகிறது. கோயம்புத்தூர் ஜில்லா பேர்டு தலைவராக, 10, 12 வருடங்களிருந்திருக்கிறேன் கொள்ளேகாலம் தாலுகா அந்த ஜில்லா போர்டுக்குப் பட்டது. இத்தாலுகாவின் பிரதிநிதியாக தமிழ் நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி மெம்பர் ஸ்தானம் வகித்து வருகிறேன். அந்தக் கொள்ளேகாலம் தாலுகா இப்பொழுது நம்மை விட்டுப் போவதால் எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. அங்குள்ள மக்களுக்கு நான் இது வரையிலும் பிரதிநிதியாக இருந்து வந்தேன். அப்படிப்பட்ட தாலுகா இப்பொழுது மைசூருக்குப் போகிறது. அதனால்தான் வருத்தமாக இருக்கிறது என்று சொன்னேன். அப்படி வருத்தப்படுவதற்கு நியாயம் இல்லை. ஏன் என்றால் அப்படி அவர்கள் பிரிந்து போவது ஒரு நல்ல காரியத்திற்காகத்தான் பிரிந்து போகிறார்கள். அதுதான் சரியான காரியம் என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

தவிர நமது அக்ராசனர் இந்த ஸ்தானத்தை ரொம்ப நாட்களாக வகித்து வராவிட்டாலும் அவர் இருக்கும் காலத்தில் ரொம்பவும் நன்றாக வகித்து வந்தார். இதை நான் சொல்லவேண்டியதில்லை. இதற்கு முன் இருந்து வந்த அக்ராசனர் இந்தப் பதவியை பல வருஷங்களாக அனுபவித்து வந்தார். அவர் இருக்கும்போது அடிக்கடி அவர் “ஆர்டர், ஆர்டர்” என்று சொல்லுவார். ஆனால் இப்பொழுதுள்ள அக்ராசனர் அந்த மாதிரி அடிக்கடி சொல்வது இல்லை. இதன்முன் இருந்த அக்ராசனர் போனபிறகு எப்படிப்பட்ட அக்ராசனர் வருவாரோ என்று இருந்தேன். அப்படி யோசித்துக்கொண்டிருக்கும்போது இப்பொழுதுள்ள அக்ராசனர் வந்தது ரொம்பவும் பொருத்தமாக இருந்தது. இவர் வந்தவுடன் இந்தச் சபையை அவர் நன்றாக அலங்கரித்தார். இந்த ஸ்தானத்திற்கு இவர் எப்படி பொருத்தமுள்ளவராக இருக்கிறார்கள் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் இதற்கு முன் இருந்த அக்ராசனர் இந்த ஸ்தானத்தை இவ்வளவு நன்றாக அலங்கரிக்கவில்லை என்று சொல்லலாம். இவர் நன்றாக அந்த ஸ்தானத்தை அலங்கரிக்கிறார். அது ஒரு தனி அழகையே கொடுக்கிறது. அதனால் இவரை நாம் எல்லோரும் பாராட்டுகிறோம். இவருடைய தீர்ப்பை இங்குள்ள அங்கத்தினர்கள் ஒவ்வொருவரும் மனமற்ற வ வேற்கிறோம். அவர் நன்றாக நியாயம் வழங்கி வந்தார். அவர் இங்கிருந்து போவதால் அவர் தன்னுடைய தலைமைப் பதவியை விட்டு விடுவதோடு கூட அவர் தன்னுடைய மெம்பர் பதவியையும் விட்டுவிடப் போகிறார். அதனால் நாம் வருத்தப்படாமல் இருக்கமுடியாது. நவம்பர் 1-ம் தேதியிலிருந்து அவருடைய மெம்பர் பதவியும் இல்லாமல் போகிறது. அவர் மறுபடியும் அந்த மலையாள நாட்டில் மெம்பராக தலைமைப் பதவியை அடையவேண்டும் என்று நான் இறைவனை பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். அப்படி தலைமை பதவியைப் பெற்று அங்குள்ள சபையையும் இதைப்போலவே அங்கம் வகிக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். தங்களுக்குப் பூரண ஆயுசையும் திடகாத்திரத்தையும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் ஈசனை பிரார்த்தித்துக் கொள்ளுகிறேன். இங்கிருந்து போகும் மலையாள சகோதரர்களும் கண்டை சகோதரர்களும் அங்கு சென்று சட்ட சபைகளை அலங்கரிக்க வேண்டும் என்றும் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் நமது மந்திரி கனம் ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள் இந்தச் சபை தோன்றியதிலிருந்து மந்திரி பதவியை வகித்து வந்தார். அவரும் இப்பொழுது போகிறார். அவரும் இடைக்காலத்தில் பைசூரில் மந்திரியாக இருக்கவேண்டும் என்றும் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். அவர்கள் எல்லோரும் இங்கிருந்து சந்தோஷமாகச் சென்று நன்றாக

[Sri V. K. Palaniswamy Gounder]

[24th October 1956]

இருக்கவேண்டும் என்றும் பிரார்த்தித்துக்கொள்ளுகிறேன். இது என்னுடைய ஆசை. அவரவர்கள் தங்களுடைய நாட்டை நல்ல வழியில் கொண்டுவரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இத்துடன் முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

11-39
a.m

SRI T. SHANMUGAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை ஆதரித்து நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது சபாநாயகர் ஸ்ரீ கோபாலமேனன் அவர்களை சபையினர் தேர்ந்தெடுத்த உடனேயே அவரைப் பற்றி நான் சொன்னேன். நல்ல அலங்காரப் பிரியர், படிப்பு இருக்கிறது. சபையை நல்ல அலங்காரமாக வைப்பதோடு திறமையாகவும் நடத்துவார் என்று சொன்னேன். அவரை சபாநாயகராகத் தேர்ந்தெடுத்த நமது முதல் மந்திரி ஸ்ரீ காமராஜர் அவர்களையும் பாராட்டினேன். சென்ற இரண்டு வருஷ காலமாக சபை நடவடிக்கைகளை அவர் சிறப்பாக நடத்தினார். அவர் இன்றைக்கு நம்மைவிட்டுப் பிரிந்து போகிறார். மொழி அடிப்படையில் பிரிகிறார்கள். கன்னடம் பிரிந்து போகிறார்கள். மொழி அடிப்படையில் பிரிகிறார்கள். மலையாளம், கன்னடம் என்பது எல்லாம் தமிழில் இருந்து பிரிந்ததுதான். நல்ல தமிழில் 75 பங்கு எடுத்துக் கொண்டு அதோடு 25 பங்கு வடமொழியைக் கொண்டு புகுத்தி மலையாளம், கன்னடம் என்று ஆக்கிவிட்டார்கள். இந்தக் கோளாறு வடமொழிக் கலப்பால் வந்தது. அவ்வளவு தான். கன்னடம், மலையாளம், துவடு, தெலுங்கு என்பது எல்லாம் தமிழில் இருந்து பிரிந்தது எனச் சரித்திரம் சொல்கிறது. நான் சொல்லவில்லை. ஆகவே அவர்களை எல்லாம் திராவிடர்கள் என்றே சொல்கிறோம்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதை நாங்கள் சொன்னால் தான் எதிர்ப்பீர்கள்.

SRI T. SHANMUGAM : எதிர்க்க என்ன இருக்கிறது? கனம் சுப்பிரமணியம் ஒரு தமிழர். ஸ்ரீ காமராஜர் நல்ல பச்சைத் தமிழர். அவர்கள் எல்லாம் மலையாளம், கன்னடம் பிரிந்த பிற்பாடு இங்கே இருப்பார்கள். நமது சபாநாயகரும் கூட சென்ற தேர்தலுக்கு குருவாயூர் தொகுதியில் நிற்காமல் சூளை, வேப்பேரி பக்கம் நின்று இருந்தால் இப்போது அவர் போகவேண்டிய அவசியமே இல்லை. ஏனென்றால் அவர் பெரும்பாலும் இங்கே தான் இருப்பது. பங்களா ஒன்று இருக்கிறது. அடுத்த தேர்தலுக்காவது இந்தப் பக்கத்தில் நின்று வரும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். டர்க்டர் கிருஷ்ண ராவ் கன்னடியர். அவர் இங்கே நின்று வரவில்லையா? குண்டூர் நரசிம்ம ராவ் இங்கே நிற்கவில்லையா? அதே மாதிரியே இவரும் இங்கே நின்று வரவேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

முன்பு மலையாளிகள் ஆங்கிலம் தெரிந்தும் கூட மலையாளத்தில் பேசினபோது “ என்னடா, தமிழ் அதிகமாகப் பேசும் பகுதியில் மலையாளத்தில் பேசுகிறோமே. அவர்களுக்குப் புரிய வேண்டாமா ” என்கிற எண்ணம் இல்லாமல் மலையாளத்தில் பேசுகிறார்கள். இவர்களை விரட்டி அடித்துவிட வேண்டியது தான் என நான் எண்ணியது உண்டு. அவர்களே பிரிந்து போகவேண்டுமென்று கேட்டார்கள். இப்போது பிரிந்து போகிறார்கள், ஸ்ரீ வி. ஆர். கிருஷ்ணய்யர். நாராயண நம்பியார், டாக்டர் மேனன் போன்றவர்கள் எல்லாம் அந்த ராஜ்யத்தில் மந்திரியாக இருக்கக் கூடியவர்கள். அவர்கள் எல்லோரும் அங்கே நன்றாக இருக்கட்டும் என ஆசைவதித்து அனுப்புகிறேன்.

ஆந்திரா பிரிவதற்கு முன்னே—அந்த இடத்தில் ஒரு மெம்பர் உட்கார்ந்திருப்பாரே—ஸ்ரீ லட்சுணை; அவர் இங்கு மந்திரியாக வந்திருப்பாரா? ஆனால் ஆந்திரா பிரிந்தவுடன் அந்த ராஜ்யத்தில் அவர் மந்திரி ஆனார், அவர் இங்கே எவ்வளவு நாள் இருந்தாலும் மந்திரியாக வந்திருக்க முடியாது. அதைப்போல இங்குள்ள எத்தனையோ மலையாளிகள் மிக்க அறிவாளிகள். அவர் அவர்களுடைய ராஜ்யத்தில் அவர்கள் உயர்ந்த

24th October 1956] [Sri T. Shanmugam]

பதவிக்கு வரலாம். அப்படி அவர்கள் வரவேண்டுமென்பதாக ஆசீர் வதித்து அனுப்புகிறேன். மலையாளிகளில் ஸ்ரீ குட்டிகுஷ்ணன் நாயர் மிகவும் நல்லவர். அவர் மந்திரியாகவும் இருந்திருக்கிறார், எங்கே போனாலும் சொந்தச் செல்வத்தில் சாப்பிடுவது சொந்தக்காரில் போவது என்றெல்லாம் கொள்கை உடையவர். ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்களும் பலகாலமாக இங்கே இருந்துவருகிறார். ரொம்ப நல்லவர், இவர்கள் எல்லோருக்கும் என் வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். போகிற இடத்தில் நன்றாக வாழவேண்டுமென்பதாகவும் ஆசீர்வதிக்கிறேன். இத்துடன் என் வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI L. C. PAIS : Mr. Speaker, Sir, parting has always been considered a sweet sorrow. There is sorrow in parting and there is also sweetness about it. We know what it is to part from friends with whom we have worked for several years together, for whom we have developed a genuine regard and respect, to part from the Ministers and to part from the Chief Minister who is the embodiment of sound commonsense. We know what it is to part from every section of this House, the Press included who have been extremely good to us. A few days ago an invitation went up from South Kanara to some of the Hon. Ministers to pay a parting visit to South Kanara. The Ministers immediately accepted the invitation and Mr. Subramaniam was the first Minister to come. We are all happy about it. This is the sadder side of parting, but there is also a brighter side. There is sweetness about it because we part to-day not in a spirit of hatred or rancour but in a spirit of perfect goodwill. Years ago some persons conceived the idea that India will never be great unless we reorganise it on a linguistic basis. The idea was worked up and to-day the inevitable has happened and we certainly cannot get out of it. When Mr. Roosevelt was the President of America, Mr. Wendell Wilkie conceived the idea of 'One World'. He went about on an extensive tour to see whether he could find the 'One World' of his conception. After going round the world, he said that his experience was that there were two worlds—one world dominated by Communism and the other world dominated by capitalism. Some time later, Professor Agarwal of India, who undertook a very similar mission, confirmed what Mr. Wendell Wilkie said. He however was of opinion that there was scope for another world, the world of Gandhism in which everybody will be ruled by ahimsa and truth. Some of us thought that there was ample scope for a world of this kind. We asked for Gandhism and for a Gandhian world. But we have done something very different instead of looking forward for a world of Ghandhism. We went about in search of other worlds—the Tamil world or Malayali world, the Kannada world, and so many other worlds. But as has been pointed out by more than one Member we are dividing only to become more united. We are all members of a larger country, a larger family, and we are all citizens of India. The parting hour has come. The zero hour has come. Our Hon. Speaker has been conducting the deliberations of the House with dignity and fairness. While we part company, we wish God-speed to

11-50
a.m.

[Sri L. C. Pais]

[24th October 1956]

Madras State. We wish all good to the Madras State. When we say 'God-speed to Madras', we mean God-speed to every one in the Madras State. So far as we the Kannadigas are concerned, we need not be unduly distressed and feel pessimistic about our future. The other day we returned from Bangalore where we all met to elect a Leader. We were able to elect unanimously Mr. Nijalingappa as our Leader. With persons like Mr. Nijalingappa, at the helm of events, our future is bound to be bright.

One word more before I close. I am a Roman Catholic. So far as Roman Catholics are concerned, family planning is absolutely forbidden. It is against our religion. But ours is a cry in the wilderness. Mahatma Gandhi was also of the same view. He felt that family planning by artificial methods would not do. His family planning was based on the principle of self-control. I have spoken on many an occasions to impress this point. A number of Governments are thinking to-day of taking measures for family planning. I have nothing to say except to repeat what I have already said "our cry is a cry in the wilderness." I have only to point out that if this movement goes on, standards of morality would go down, and that what was once the pride of India would become a thing of the past. The modesty and chastity of our women and the modesty and chastity of our young men will all become things of the past. I do not wish to say anything more except to thank our well-wishers for what they have been doing to us and for the courtesy and kindness shown to us. I take this opportunity to thank you all.

11-53 DR. (SRIMATHI) T. S. SOUNDARAM RAMACHANDRAN : கனம்

a.m. சபைத் தலைவர் அவர்களே. இரண்டு பக்கத்திலும் அநேகர் பேசியாகிவிட்டது, ஆகவே உபசாரமாக வார்த்தைகள் சொல்வதற்கு இனி அவசியம் இல்லை தான், என்றாலும் என் சொந்த முறையிலும் சபையிலுள்ள தமிழ் நண்பர்கள் மட்டும்ல்ல, கோள நண்பர்கள் சார்பிலும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதில் எனக்குக் கொஞ்சம் உரிமை உண்டு என்பதை நீங்கள் ஒப்புக்கொள்வீர்கள்.

அநேகமாக, சகோதர சகோதரிகள் இருக்கிற இடத்திலே கொஞ்சம் "பிரணய கலகம்" என்று சொல்வதுபோல் அங்கத்தினர்களுக்குள் ஒருவருக் கொருவர் வழக்குகள் உண்டாகிறது என்று சாதாரணமாக எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், அதே சமயத்தில் ரத்த பாசத்தினால் அந்த வழக்குகளையெல்லாம் குழந்தைகளிலிருந்து பெரியவர்கள் வரை தீர்த்துக்கொள்கிறோமே தவிர, கோர்ட்டுக்குப் போவது இயற்கைக்கு விரோதம். நடந்தாலும்கூட இயற்கைக்கு விரோதம் என்று ஒத்துக்கொள்கிறோம். அது போல இந்திய மக்களாகிய, தெற்குப் பக்கத்தில் இருக்கிற மக்களாகிய நாம் பிரிகின்ற போது, எக குடும்பத்தில் பாகப்பிரிவினை யாகும்போது பிரிகின்ற முறையில், பிரிகின்றோமேயொழிய வேறு அல்ல. அங்கத்தினர்களிடையே சண்டைகள் ஏற்பட்டாலும் சுலபமாகத் தீர்ந்துவிடுகிறது. மொழிவாரி மாகாணம் என்ற தத்துவம் ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டு, அது நாட்டுக்கு உகந்தது என்று எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்வதினால் இப்போது மொழிவாரியாக மாகாணம் பிரிகிறது. அது நியாயமாக ஏற்படவேண்டியதுதான். ஆனால், சகோதர சகோதரிகள் பாகப்பிரிவினைக்குப் பிறகு எப்படி அவர்களுக்குள் ஒற்றுமை அதிகரிக்குமோ, சிறேகம் அதிகரிக்குமோ அப்படியே பிரியக்கூடிய ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இடையேயும் ஏற்படும் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. உடன் பிறந்தவர்கள் தோள்வலிவா

24th October 1956]

[illegible]

[Sri M. Chadayan] [24th October 1956]

പ്രത്യേക ആസ്വ സംസ്ഥാനം രൂപീകരിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനുശേഷവും ആസ്വയിൽ യോജിപ്പുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള നിലയിൽ ഒരു പുതിയ തെരഞ്ഞെടുപ്പു വേണ്ടിവന്നു. പൊതുജനങ്ങളുടെ വക 35 ലക്ഷം ഉറപ്പികളോടും അതിനു ചെലവായി. തിരുവിതാംകൂർ-കൊച്ചിയിൽ ഈ ചുരുങ്ങിയ കാലയളവിനിടെ രണ്ടു തിരഞ്ഞെടുപ്പുകൾ നടന്നു. അതിനും പൊതുജനങ്ങളുടെ ഫണം ലക്ഷക്കണക്കിന് ചെലവായി. എന്നിട്ടും വളരെയധികം രാജീയ ഭിന്നതകൾ നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ടു അവിടെ ഒരു മന്ത്രിസഭയും നിയമസഭയും തുടർന്നുകൊണ്ടുപോകാൻ സാധ്യമല്ലാതെ വന്നു. ഇന്നു പ്രസിഡൻറു ഭരണം നിലവിലിരിക്കുകയാണ്. ഭാഗ്യവശം മദ്രാസ് സ്റ്റേറ്റിൽ അങ്ങനെയുള്ള യാതൊരു കഴപ്പത്തിനും ഇടയായിട്ടില്ല. തമിഴ്നാടു മെമ്പർമാരും കണ്ണടക മെമ്പർമാരും മലബാർ മെമ്പർമാരും പരസ്പരം വളരെ സൗഹൃദത്തോടും യോജിപ്പോടും കൂടിയാണ് ഈ നാലരക്കോളം കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. അതന്നു എല്ലാവരേയും അഭിനന്ദിക്കുകതന്നെ വേണം. എല്ലാ വിഭാഗങ്ങളിലും പെട്ട മെമ്പർമാർ ഈ സഭയിലെ ഹരിജൻ മെമ്പർമാരോടു പ്രത്യേകിച്ചും വളരെ സൗഹൃദത്തോടും ദയയോടുകൂടി പെരുമാറി വന്നിട്ടുള്ളതു് എന്തെങ്കിലും പറയാൻ എനിക്കു അന്യധികം സന്തോഷമുണ്ട്.

എങ്കിലും ഈ സഭയിൽ ഒരു കാര്യം എടുത്തു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1952 ലെ പൊതു തെരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ജനങ്ങളിൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്രതിനിധികളാണ് നാം എല്ലാവരും. ഇപ്പോഴായിട്ട് വരുന്ന നവംബർ 1-ാം തീയതി ഓൺ കണ്ണടകത്തിലും കൊളേറ്റാലിലും ചേർന്ന് 18 മെമ്പർമാർ മെമ്പർ നിയമസഭയിലേക്കു പോകുമ്പോൾ കാസർഗോട്ടിലെ 2 മെമ്പർമാരും മലബാറിലെ 29 മെമ്പർമാരും അവരുടെ സാമൂഹിക നിലം നഷ്ടപ്പെടുകയും അവർ കുടുംബശ്ലീലയും മെമ്പർമാരുമായുകയും ചെയ്യുന്ന വെന്നതു വളരെ നിർഭാഗ്യകരമാണ്. ഇവർ ന്യായമായി അവകാശപ്പെട്ടതിൽ ഒരു മാസത്തെ കാലാവധി നഷ്ടപ്പെടുകയാണ്. ഇതു ഈ മെമ്പർമാർക്കുണ്ടാകുന്ന ഒരു നഷ്ടമാണെന്നു ഞാൻ പറയുകയില്ല. ഈ മെമ്പർമാരെ തിരഞ്ഞെടുത്തയച്ച മലബാറിലേയും കാസർഗോട്ടിലേയും ജനങ്ങൾക്കാണ് ഈ നഷ്ടം സംഭവിച്ചിരിക്കുന്നത്. മെമ്പർമാരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതൊരു വലിയ നഷ്ടമായി ആരും കണക്കാക്കുന്നില്ല.

ഞങ്ങളുടെ കേരള സ്റ്റേറ്റിൽ ഒരു ചെറിയ സ്റ്റേറ്റാണ്. സമ്പത്തികമായിട്ടും ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റേറ്റു വളരെ പിന്നണിയിലാണ്. ഞങ്ങൾക്കു നില്ക്കാനും ഇരിക്കാനും ആ സ്റ്റേറ്റിൽ സ്ഥലമില്ല. ഞങ്ങളുടെ സ്റ്റേറ്റിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കും ക്ഷേമത്തിനും അയൽസംസ്ഥാനമായ മദ്രാസിന്റെ സഹായം എപ്പോഴും ഞങ്ങൾക്കു വശ്യമാണ്. ഞങ്ങൾ അടുത്തതന്നെ ഇവിടെ നിന്നും വിട്ടുപോവുകയാണെങ്കിലും ഞങ്ങൾ പോകുന്നതു സൗഹൃദത്തോടും, സൗമനസ്സോടുകൂടിയാണ്. തമിഴ്നാടു മെമ്പർമാർ ഞങ്ങളോടു കാണിച്ചിട്ടുള്ള ബഹുമാനവും സ്നേഹവും ഞങ്ങൾക്കു ഒരു കാര്യം മറക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അയൽ സംസ്ഥാനമായ മദ്രാസിൽനിന്നു കേരള സ്റ്റേറ്റിനെ വേർതിരി സഹായസഹകാരങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത് ഞാൻ ആശിക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി തമിഴ്നാടു മെമ്പർമാരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

രണ്ടാമതു എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് സഭാനേതാവായ ബഹു: മന്ത്രി ശ്രീ സുബ്രഹ്മണ്യത്തെപ്പറ്റിയാണ്. ഈ സഭയുടെ നടപടികൾ നടത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്റെയും നിയമനിർമ്മാണ പ്രവൃത്തികൾ നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്റെയും ഉത്തരവാദിത്വം വഹിച്ചു പോരുന്നതു് അദ്ദേഹമാണ്. അദ്ദേഹം പ്രദർശിച്ചുപോന്നിട്ടുള്ള ശ്രദ്ധയും താൽപര്യവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൊതുവിലുള്ള പെരുമാറ്റവും, വളരെ അഭിനന്ദനാർഹമാണ്. മലബാറിന്റെയും കാസർഗോട്ടിന്റെയും മാത്രമല്ല, പുതിയ കേരള സ്റ്റേറ്റിന്റെയും ആകെയുള്ള അഭിവൃദ്ധിയിൽ താൻ ശ്രദ്ധവച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് എന്നു അദ്ദേഹം അടുത്തകാലത്തു പ്രസംഗിച്ചതായി പത്രത്തിൽ കണ്ടു. മലബാറിലും കാസർഗോട്ടിലും കഴിവില്ലാത്ത അഭിവൃദ്ധി പദ്ധതികൾ ആരംഭിച്ചു കേരള സ്റ്റേറ്റിനെ ഏല്പിക്കുവാനാണ് താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതെന്നും അദ്ദേഹം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനു ഞാൻ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിക്കുന്നു.

മൂന്നാമതു്, ഒരു മലബാളി എന്ന നിലയിൽ ബഹു: സ്പീക്കറെ ഞാൻ അഭിനന്ദിക്കുന്നു. ഹരിജൻ മെമ്പർമാർക്കു കൂട്ടി, മറു മെമ്പർമാർക്കു കൂട്ടി യാതൊരു ആക്ഷേപത്തിനും ഇടയുണ്ടാകാതെ ഭരണഘടനയനുസരിച്ചുള്ള ന്യായമായ എല്ലാ അവകാശങ്ങളും അനുവദിച്ചു

A-7

[Sri S. Jayarama Mudaliar]

[24th October 1956]

காலத்திலே கேரளத்தில் இருந்தாலும் சரி, தமிழ்நாட்டில் இருந்தாலும் சரி, அவருக்கு மகத்தான பொறுப்புகள் கிடும், வாய்ப்பு அவருக்கு ஏற்படும், அதற்கு அவர் பொருத்தமானவர், எதிர்காலத்தில் அவர் சிலாக்கியமாகவும் பெருமையாகவும் இருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்தபடியாக ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டியைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை. நான் சென்னையில் படிக்கிற நேரத்திலே இருந்து ஒரு சட்டசபையிலே தொடர்ச்சியாக அங்கம் வகிக்கின்ற ஒருவர், ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி அவர்கள், நம்முடைய சென்னை மாகாணத்தில் மான்டேசு-சேம்ஸ்போர்டு சீர்திருத்தத்திற்குப் பிறகு சட்டசபை துவங்கிய காலத்திலிருந்து மூன்று பேர்கள் தொடர்ச்சியாக சட்டசபை மெம்பர்களாக இருந்துகொண்டே வந்தார்கள். அவர்கள் டாக்டர் சுப்பராயன், ஸ்ரீ கேர்ட்டி ரெட்டி, ஸ்ரீ ஏ. பி. ஷெட்டி ஆகியவர்கள். அவர்களுக்குத் தோல்வி ஏற்படுவதே இல்லை ஆனால், இப்போழுது மூன்றாவது ரெண்டிலேயே ஸ்ரீமான் ஷெட்டி அவர்கள் இருக்கிறார். மூவர்களில் ஒருவர் பார்லிமெண்டுக்குப் போய் அவருடைய மெம்பர் பதவியில் ப்ரேக் வந்துவிட்டது. கொஞ்சம் கொஞ்சம் சிக்கல் வந்தது. ஆனால் ஸ்ரீ ஷெட்டி அவர்கள் 1923-24 இலிருந்து தொடர்ச்சியாக இந்தச் சட்டசபையிலேயே அங்கம் வகித்துவருகிறார்கள். மத்திய பதவியும் அநேகமாக 10, 11 வருஷங்களாக வகித்துவருகிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்டவர்களை நாம் இந்த சட்டசபையிலிருந்து இமக்கிறோம். மொழி வழியாக மாகாணங்கள் ஏற்படுவதையொட்டி அவரவர்கள் தங்களுடைய மொழிவழி ராஜ்யங்களுக்குப் பிரிந்து செல்ல இருக்கின்றார்கள். ஸ்ரீ ஷெட்டி அவர்கள் மைசூருக்கும் சமீபத்தில் சென்று வந்திருக்கிறார்கள். மைசூரைப்பற்றி அவரிடத்திலே நான் பேசிக்கொண்டிருந்தபோது “அது என்ன ஐயா ஊரா?” என்று சொல்கிற மாதிரி அவருடைய பேச்சு இருந்தது. அங்கு போவதற்கே இஷ்டமில்லை என்பதனால் அவர் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். ஏனென்றால் அவ்வளவு தூரம் சென்னை அவரைக் கவர்ந்திருக்கிறது. சென்னையும் அவரும் ஒன்று என்று நினைக்கிற அளவுக்கு மனதைக் கொண்டுவந்து விட்டார்கள். அம்மாதிரியான நண்பர்களை யெல்லாம் நாம் பிரிய இருக்கின்றோம். விடை கொடுத்து அனுப்ப இருக்கின்றோம்.

ஸ்ரீ குட்டிக்கிருஷ்ணன் நாயர் அவர்களைப்பற்றி சிலாக்கியமாக ஸ்ரீ ஷண்முகம் பிள்ளை அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அவரிடத்திலே கொஞ்ச காலமாக நெருங்கிப் பழக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. அவர் ரொம்ப கொண்கை வாதி என்று நான் நினைக்கிறேன். அதுமாதத்திரமல்ல. ஏதாவது தப்பு நடந்தால் ரொம்ப மனது சங்கடப்படுகிறார்கள். அரசியலிலிருந்தே ரிடையராஃப் பேர்வதாஃச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். அவர் அப்படிச் செய்யக்கூடாது என்பது என்னுடைய வேண்டுகொள். இம்மாதிரி ஆட்களே கொஞ்சம் பேர்தான் இருக்கிறார்கள். நல்ல ஆட்களே ஜாஸ்தி இல்லை. இவரைப்போன்ற ஆட்கள் இன்னும் கொஞ்ச காலம் அரசியலில் இருந்து நாட்டுக்கு நல்ல சீர்த்திருத்தங்களைக் கொண்டுவருவதற்கு முயற்சி செய்யவேண்டும். கேரளாவில் குன்றுபடியான அரசியல் நிலைமை இருப்பதால், அங்கு அவர் அரசியலில் பங்கெடுத்துக்கொண்டு, சீர்த்திருத்தங்கள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

இந்தச் சட்டசபையில் ஸ்ரீ குருப், ஸ்ரீ கே. பி. மேனன் போன்றவர்களும் அறிவு செறிந்த பிரசங்கங்களை நிகழ்த்திக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களுடைய பிரசங்கங்கள் இனி நமக்குக் கிடைக்காமல் போகின்றதே என்று நாம் நினைக்கவேண்டியிருக்கிறது. சிக்கலான விஷயங்களிலும் புதுக் கருத்துக்களை அவர்கள் தெரிவித்து வந்தார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட நண்பர்களையெல்லாம் நாம் இழக்க வேண்டியிருந்தாலும்கூட, அவர்கள் தங்கள் சொந்த மாகாணத்திற்குப் போய் அங்கே பெருமை அளிக்கக் கூடிய நிலைமையிலே சேவை செய்யவேண்டும். பெரும் புகழோடு ராஜ்ய வேண்டுமென்று நான் ஈசனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

24th October 1956]

* SRI S. S. KOLKEBAIL : Mr. Speaker, this is the second 12-13
P.L. occasion in the history of this House that partition is taking place and there is parting of Members of this House. This partition is in the nature of a partition in a Mitakshara family. When one of the members of this family wants to go away and when he actually goes away there is shedding of tears. Whether this shedding of tears is genuine or not is for others to say. In 1953, our Andhra friends went away to the Andhra State Assembly. On that occasion, many Tamil friends spoke very eloquently and feelingly in this House. In the very same House, we saw the other day certain feelings expressed about the Andhras on the question of the Madras-Andhra border disputes. That is why I said that our partition represents the partition in a Mitakshara family. Similarly, today, Malabar, South Kanara and Kollegal taluk are being separated from the Madras State. The Members coming from these places are going away. This is a partition in which none of us have any voice as none of us are in the Partition Committee. We hope and trust that the people who sit in the Partition Committee will give our rightful dues without any reservation whatsoever both by way of movables and immovables. Further, I appeal to them not to offer mere lip sympathy. They should show their feeling by concrete action. They should exhibit their goodwill towards us by action. Because, we are leaving here many of our Kannada officers and many of our Kannada people. I have already got some letters. I do not want to place them on the table of the House as it is not good. But, I wish to point out that there is already an 'anti-feeling' generated among many of the officers and between one officer and another. When we leave them here to your care, I hope and trust that you will take care of them and make them feel that they are not second-class citizens. Let them be one among you. Let them feel that they are as good citizens as any other Tamilian here. That is one request which I wish to make on this occasion.

This is a partition which everyone of us wanted. As Mahatma Gandhi said some 30 years ago any scheme of self-Government, however, benevolent and generous it may be, will be nothing if we have no respect for the mother-tongue. The division of India on a linguistic basis is a necessity. Because, if people really want to express their ideas or put forward their grievances without difficulty, they can do so effectively and in the best manner possible only in their own mother-tongue.

MR. SPEAKER : May I inform the hon. Members that these two Resolutions are more of a personal nature? It may therefore not be quite proper to bring in controversial matters regarding linguistic States and so on. I will, therefore, request the hon. Members to take these Resolutions more in a personal light and not discuss matters which may lead us to other controversies.

* SRI S. S. KOLKEBAIL : Sir, I am not saying anything against the spirit of the Resolutions that are before the House.

[Sri S. S. Kolkebail] [24th October 1956.]

What I meant was that this partition was inevitable. In that connexion I was telling that people can govern in their own mother-tongue more effectively. That has been our experience. Because of the presence of the Members coming from Malabar and South Kanara in this House, the Ministers had to speak in English. Otherwise, they could have spoken more effectively in their mother-tongue, viz., Tamil. Hon. Sri Subramaniam while speaking on the Second Five-Year Plan, had spoken very effectively in Tamil for one hour. He told us, 'Please bear with me for speaking in Tamil. I have to speak in Tamil so that my people may clearly understand what exactly are the details relating to the Second Five-Year Plan'. Speaking in one's own mother-tongue is really good. From that point of view, this partition is not a thing to be regretted.

There is of course one thing which we have to consider. We feel the pangs of separation only recently. Till recently, we never felt it. Because, our association with the Malayalee, Andhra and Tamilian friends is not one of to-day or day before yesterday. It is an association of 150 years or so. As a result of this partition, there will be a sort of break in that association. In the interest of the people at large we thought it necessary. My submission in this connexion is this. Whether we go to Karnataka or Kerala, there will always be a sense of cordiality. Because, we are one, we have got a common Government at the Centre. We will be meeting in some other capacity. Because of the personal respect that we have for each other, we feel sorry that we have to bid good-bye to the Tamilian friends. I thank all the Tamilian friends who have spoken so eloquently about us.

Sir, I also take this opportunity to thank you, Mr. Speaker. You have very justly discharged your duties as Speaker during these ten months. Though you belonged to a particular political party, you have always shown a non-partisan spirit. You have discharged your duties to the satisfaction of not only the party in power but also the Opposition Members. As a Member of this Assembly, I thank you for having treated us very well all these days.

12-20 Now, during our stay in the present Madras State, we have
p.m. found that the Legislature Secretariat including the Secretary, Assistant Secretary, Superintendents and clerks have been very, very courteous to us. They gave us all the respect that is due to us. Really I am thankful to them for their services rendered to us including me.

With regard to Hon. Ministers it will be too much to say anything in praise of them to their very face. Really all the Hon. Ministers have been very good and kind. I have got absolutely no complaint whatsoever against them. Of course, as Members of the Opposition, we might have criticised their policies on some occasions but personally we have nothing to complain against the Hon. Ministers. I wish to say that every one of them

24th October 1956] [Sri S. S. Kolkebail]

is a pink of courtesy. In this connexion, I would like to refer to one matter. Recently we have had many occasions to know what kind of a person Mr. Subramaniam is. But some of us at least were thinking that he was a short-tempered man. That is not the case. He is a pink of courtesy and he gives a very patient hearing whenever we approach him to represent matters of public importance. When we represent a particular matter to him, he not only gives a patient hearing but he also tries his level best to do all that is possible for him to do provided it does not do any injustice to other persons. That is the spirit in which Hon. Ministers have discharged their duties all these years. For that, we must thank all the Hon. Ministers both individually and collectively. Now, Sir, I say 'good-bye' to this State of Madras and wish it and its people all prosperity. Thank you, Sir.

SRI C. KANDASAMY : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, 12-22 P.m.
இன்றைய தினம் இந்தச் சட்டசபையில் தலைவராக இருக்கக்கூடிய நங்களும், அங்கம் வகித்திருக்கக்கூடிய மற்ற நபர்களும், கேரள ராஜ்யம் அமைக்கப் போவதால், பிரிந்தபேசுகிற காரணத்தால், அவர்களைப் பாராட்டும் பொருட்டு இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டது. இதை நான் மனப் பூர்வமாக ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச முன்வந்துள்ளேன். ஏற்கனவே பல நண்பர்கள் பேசியுள்ளார்கள். பிரிவாற்றாமை வேதனை தரும் ஒரு விஷயமாகும். ஆனால் பிரிவாற்றாமை நடந்துக்கொண்டுதான் வருகிறது. உபயன் மாணவனாயிருக்கும் காலத்தில், மேல் படிப்பிற்காக அவனை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பும்போது தன்னை சற்றே தாய் கண்ணீர் கிழந்து காட்சி பிரிவாற்றாமைத்தான். கணவன் வியாபார நிமித்தம் தன் காதலியை விட்டு பிரியும் காலத்தில் நிச்சயம் கண்ணீர் சிந்துவான். அதேமாதிரி நண்பர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பிரியும் காலத்தில் மனம் கலங்கத்தான் செய்யும். இவ்வாறாக பிரிவாற்றாமை உள்ளத்தில் வேதனைத்தரக்கூடியதுதான். எல்லோரையும் ஒன்றாகப் பிணைத்து இந்திய யூனியனில் பரிபூர்ணமாக வளர்ந்துவந்த நிலைமையில், இப்போழுது ஒரு புதிய சூழ்நிலை வேண்டுமென்று நம் நாட்டு மக்கள்பால் மேலோங்கி நின்று அது வெற்றிபெற்று விட்டது. ராஜ்ய நிர்வாகத்தின் காரணமாக நாம் இன்று பிரிக்கிறோம். சென்ற நாளைக் ஆண்டுகளுக்கு மேல் நாம் கூடிப்பேசினோம், பல திட்டங்களைப்பற்றி விவாதித்தோம், அபிப்பிராயம் பரமாற்றிக்கொண்டோம், இறுதியாக முடிவு எடுத்துக் கொண்டோம். நாளைக் வருஷங்கள் செயலாற்றிய பிறகு இன்றைய தினம் தங்கள் தங்கள் சட்டசபையில் செயலாற்றக்கூடிய சகோதரர்களை அனுப்ப வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்ற நிலைமையில்தான் பிரியும் வேதனையை அனுபவிக்கிறோம் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். எங்களைப் பொறுத்தவரையில் தனித்தனி ராஜ்யமாகச் செயலாற்றும்போது தேசத்தின் நன்மையும், மக்களின் நன்மையும் கருத்தில் கொண்டு, தேசத்தின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கிறோம் என்ற எண்ணத்துடன் செயலாற்ற வேண்டும். நாம் அத்தனை பேரும் பாரதம் என்ற ஒரு தேசத்தின் அங்கங்களாகத்தான் இருக்கிறோம் என்ற நிலையில்தான் பிரிக்கிறோம் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். நமது தேசிய கவி பாரதி பாடிய பாட்டை ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன், “முப்பது கோடி முகம் உடையான், உயிர் மொய்ப்புற ஒன்று உடையான், இவள் செப்புமொழி பதினெட்டுடையான் எனின் சிந்தனை ஒன்றுடையான்” என இரபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இந்த நாட்டில் இருக்கக்கூடிய நிலைமையைப் பற்றி அவர் பாடிய பாட்டை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

பிரிவினை சம்பந்தமாக ஏற்பட்டிருக்கும் மனக்கசப்பை எப்படி மாற்றவேண்டும்? நாம் சகோதரர்களாக, ஓர் உடலின் அங்கங்களாக

[Sri C. Kandasamy] [24th October 1956]

செயலாற்றி வந்தோம், இப்பொழுது பிரிந்துபோகிறோம். நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து வரப்போகிற காலத்தில் பரஸ்பர உதவி, தேசத்தின் முன்னேற்றம் இவைகளைக் கருத்தில் கொண்டு இந்தியாவுக்குப் பெருமை தேடவேண்டுமென்ற வகையில் பிரிந்து செல்லவேண்டுமென்று கூற விரும்புகிறேன். இந்தப் பிரிவினைக்குப் பிறகு நமக்கு இருக்கும் நான்கு மாத காலத்தில் ஏதாவது அசெம்பிளி கூட நேர்ந்தால் நமது மலையாள, கன்னட நண்பர்களுடைய இடம் காலியாக இருப்பதைப் பாரக்கும்போது நமக்கு ஆற்றொணையாரும் அளிக்கும். நாம் இ வரையில் அபிப்பிராய பேதங்கள் இருந்த பல விஷயங்களை விவாதித்தோம். சட்டங்கள் இப்பற்றுவதற்காக பல தத்துவங்களை ஆராய்ந்து சர்ச்சை செய்து சண்டை போட்டோம். நாம் அத்தனை பேரும் இந்திய மக்கள். சட்டங்கள் இப்பற்றுவது சம்பந்தமாக நாம் காரசாரமாக விவாதித்தோம். பாரத நாட்டின் மக்களின் நலனிற்காக அவ்வளவையும் செய்தோம். வெளிநாடுகள் மதிக்கிற அளவிற்கு நாம் ஒற்றுமையாகவே வாழ்கிறோம். இப்பொழுது நிர்வாகம் பிரிகிறதாக நாம் கருதவேண்டுமென்பதோடு வேறு பிரிவினையாக நாம் கொள்ளக்கூடாது. நாம் பிரிந்து போதிலும் தமிழ் நாட்டில் பல லட்சக்கணக்கான மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள், அதேமாதிரியாக லட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் மலையாளத்தில் இருக்கிறார்கள் என்பதை நாம் மறந்துவிடக்கூடாது. நிர்வாக சௌகரியத்திற்காகத்தான் நாம் பிரிகிறோம் என்பதை நாம் ஞாபகத்தில் வைக்க வேண்டும். வாழ்விலும் தாழ்விலும் மக்களுக்கு பரிபூர்ணமாக சேவை செய்வோம் என்ற அடிப்படை எண்ணத்துடன்தான் பிரிகிறோம். ஸ்ரீ சிவசண்முகம் பிள்ளை சபாநாயகராக சேவை செய்த பிறகு நீங்கள் இந்த இ-த்தை அலங்கரித்தீர்கள். அவரைப் போலவே திறமையாக பணியாற்றினீர்கள். எங்களைப் போன்ற புதிதாக வந்திருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களையும் சிறப்பாக பாராபட்சமின்றி நடத்தினீர்கள். உங்களைப் பாராட்டுகிறோம். ஸ்ரீ குருப், ஸ்ரீ கே. பி. மேனன் மாற்றுக்கட்சித் தோழர்களாக இருந்தபோதிலும் சட்ட நுணுக்கங்களையெல்லாம் பல கட்சித் தோழர்கள் தெரிந்துகொள்ளும் அளவிற்குக் கூறி எங்களை மகிழ்வித்தார்கள். இந்த சட்டசபையின் தன்மையை உயர்த்துவதற்கு மிகவும் பாடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்பதற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன். ஸ்ரீ உப்பி சாகிப், முதியவர்கூட, தங்கள் கடமை யாற்றுவதற்குத் தொடர்ச்சியாக சட்டசபையில் உட்கார்ந்து பல விஷயங்களை கவனித்ததற்காக அவர்களைப் பாராட்டுகிறேன்.

தென் கன்னட ஜில்லாவில் இருந்து வந்திருக்கக்கூடிய ஸ்ரீ பாலிகா, ஸ்ரீ அனந்தபாய் போன்றவர்கள் சட்டசபையின் முன்னேற்றத்திற்காக நடவடிக்கைகளில் அதிகமாகப் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்; அவர்களையும் பாராட்டுகிறேன். எங்களுடைய கட்சித் தோழர்கள் ஸ்ரீ டி. வரி. நாராயணன் நம்பியார், ஸ்ரீ கே. பி. கோபாலன் அவர்களும் மதுரமான மலையாளப் பேச்சுகளை பேசி நம்மை மகிழ்ச்சி அடையச் செய்தார்கள்.

இந்த நாட்டின் விடுதலைக்காக ஏகாதிபத்திய போராட்ட வளர்ச்சியின் போது ஏற்பட்ட ஒற்றுமையின் பாரம்பரியம் ராஜ்யப் பிரிவினைக்குப் பிறகு உருக்குலையாமல் மேலும் மேலும் ஒற்றுமை பலப்படும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன். அந்தக்காலத்திலே பாரதியார் "சிந்து நதியின் மிசை நிலவினிலே, சேர நன்னாட்டினம் பெண்களுடனே, சுந்தரத் தெலுங்கினில் பாட்டிசைத்து, தோணிகள் ஒட்டி விளையாடி வருவோம்" என்று பாடியிருக்கிறார். இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னாலேயே ஒரு தமிழன் பாரத நாட்டின் ஒற்றுமைப்பற்றி பாடியிருக்கிறார். இன்னும் பல தோழர்கள் சட்டசபையில் நடவடிக்கைகளில் பங்கு எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் நம்மைப் போலவே நாடு முன்னேற்ற வேண்டுமென்று உழைக்கிறார்கள். இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நியாயம் நியாயமும் வழங்க உழைக்கப்போகிறார்கள். அவர்கள் அந்தந்த ராஜ்யங்களுக்குச் சென்று நமக்கும் அவ்வப்போது வழிகாட்டியாகவும் இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு பிரிந்துபோகக்கூடிய அவர்களுக்கு எங்கள்

24th October 1956] [Sri C. Kandasamy]

மனப்பூர்வமான வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்து இந்த சந்தர்ப்பத்தைக் கொடுத்துதுவிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என் வந்தனத்தைத் தெரிவித்துக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI P. RANGASWAMI REDDIAR : Mr. Speaker, Sir, as 12-30
has been pointed out by some Members, it is high time we give p.m.
up discussing about the merits and demerits of the States Reorganization as it would amount to questioning the very wisdom of the great leaders of our country who have been responsible for the division of the country on linguistic basis. In some parts of the country, as a direct consequence of the States reorganization proposals, rioting and police firing took place. But such things did not happen in the South. It shows the great spirit of toleration exhibited by the people in the South, especially by the Tamilians.

On 1st November 1956, we will be parting from some Members of the House who have been with us all these four and half years, and who have participated in the deliberations of this House. Soon, we will be missing the musical notes caused by speeches of Malayalee Members. Soon we will be missing the veteran legislator Sri Uppi Sahib, Leader of the Muslim League Party. Soon we will be missing a large number of Communist Party members. But we will not be missing their goodwill and best wishes. I hope they would also not miss our goodwill and best wishes. To-day, in the order paper, not less than 13 questions were put regarding the removal of some reference books or removal of fishing apparatus or some such thing, but fortunately they were all not pressed. It is very painful to note that such questions have been put. Even after 1st November 1956, on going home and settling themselves in the Kerala State, if they find any such thing missing, certainly they can write to our Government, and we would recommend to the Government to return them back. With this assurance, let there be mutual cordiality and mutual best wishes on either side. Some references were made about Sri Kuttikrishna Nair. Once, he was asked to participate in the Silver Jubilee celebrations at Thuriyur, and then I was able to observe him at close quarters. I was impressed by his simplicity. He was very simple in his thoughts, acts and outlook. So far as the Hon. Sri A. B. Shetty is concerned, I can boldly say without fear of contradiction that he is a monumental example of territorial representation in the Cabinet and it is said that he has been largely responsible for the improvement of backward areas in South Kanara district. We should really appreciate for all the interest he has taken in developing his constituency and his district. So far as you are concerned, Sir, you are more a Tamilian than a Malayalee, and such a sentiment has been observed by many Members. Recently you visited the United Kingdom and you had been to the Mother of Parliaments. You had gained some experience and on return from the United Kingdom, you introduced some changes in the procedures adopted here. Unfortunately, you would be leaving us soon and we would not be able to enjoy fully the results of your experience gained in the

[Sri P. Rangaswami Reddiar] [24th October 1956]

United Kingdom. The hon. Member Sri Shanmugam stated that there was every likelihood of your coming back to this Assembly again. I wish you, Sir, to come back to this House and occupy the same exalted office once again.

Some hon. Members referred to the question of language, formation of Dravidastan, etc. All along Members from Malabar and South Kanara districts were in the East Coast and now they are going to the West Coast. The sun rises in the east and sets in the west. Again it comes and rises in the east with the same brilliance and splendour. So also, Members who now go to the West Coast may again come back to the East Coast and join us. Recently I referred to the 'Indian History' written by the eminent historian, Vincent Smith. Under the Asoka Rule, he had published a map of the country as in 323 B.C. In that map, I do not find any such thing as the Kerala Kingdom. The territory now occupied by the people speaking Malayalam is known as 'Chera Kingdom', and Cheraman Peruman, a Tamil king, ruled this part of the country. There are many sculptures erected during his rule. In the Saivite literature also, mention has been made about these facts. We do not know under what circumstances these territories came to be known as Kerala or Malayalam areas. But one thing is quite certain. For the first time, after 1st November 1956, the Kerala Kingdom or the Kerala State will be marked on the map of the country. In between 323 B.C. and 1st November 1956, we do not know much about the history of this area. But we all know that there is much unity and affinity between the peoples of the Malayalam and Tamil areas in respect of language, manners and customs. Another thing also, I wish to mention now. Somehow or other there is some sort of frustration in the minds of the Tamilians that they were greatly handicapped all along by the presence of others. After 1st November 1956, there is great scope for the establishment of the traditions and culture of Tamilnad and I wish both the Malayalees and Kanarese a good future and prosperity. With these few words, I bid farewell to all the forty-one Members who will be leaving us.

* SRI V. R. NAGARAJAN : Mr. Speaker, Sir, to-day we are called upon to speak on a solemn and unique occasion as has been pointed out by several hon. Members. It is really sad that some Members of the House have to leave us after 1st November 1956. During the past 4½ years, this Assembly has had a very chequered career. What was once a very large Assembly has now dwindled into a small one representing only the residuary Tamil areas. Looking back at the changes that have happened, I am tempted to think that we have for some reasons or other lost our composite identity and that we have split ourselves into so many groups for the sake of forming States on a linguistic basis. I do not wish to dwell much on this topic, but I would like to say that formation of States on a linguistic basis or any other basis would not be compatible with

24th October 1956]

[Sri V. R. Nagarajan]

the unitary type of Government at the Centre. We are having at the Centre a unitary type of Government and not a federal type of Government and the Central Government have full control over every part of the country. Whether we form States on linguistic basis or on any other basis, it does not matter. What is required is that the economic condition of the people should be bettered. Looked at from that aspect, I consider no useful purpose will be served if we are going to form States on linguistic basis or on any other basis. What is more necessary and essential for our country at this juncture is that we must develop each and every part of India. For that purpose, we have to tackle economic problems. The economic problems can be tackled by composite States. Instead of living in small groups and cliques—now we want to avoid splitting up ourselves—it is better to live as a large and happy family. I will not subscribe to the view that happiness will be found if we live in small units. If we live as a larger family, it would be better for the country's sake.

Now, I shall refer to the way in which our Assembly has come down from its eminent position. First, it was the partition which gave rise to the formation of the Andhra State and that virtually dismantled our huge Assembly. When our Andhra friends left this Assembly, we had lost some of our very near and dear friends. We had eminent stalwarts like Sri T. Prakasam and Sri Tenneti Viswanatham. They were our erstwhile colleagues who functioned here in a very conspicuous manner, adding to the glory, the dignity and the eminence of this House.

Then came certain other vicissitudes and there was a turn of fortune. The parties divided themselves. The Tamil Nad Toilers' Party joined hands with the Congress. That, I consider, was an incident of considerable importance in the formation of political alliances and parties in this State. This also considerably weakened the Opposition and strengthened the hands of the Congress. The reason why I am mentioning all this is this. Nowadays, great men are stating that in this country there is not a very strong and organized opposition for the ruling party. The ruling party has gained in its strength every moment with the result that we have got more or less a steam roller majority. Such a majority may, for the time being, appear to be very useful. But the apprehension felt by thinking leaders is that it would only degenerate into autocracy. If we are to avoid that and if we care for the interests of our country, it would be well if we find a strong opposition party as early as possible. My own internal fear is whether if we divide ourselves into so many groups, it will be possible to build up a strong and healthy opposition. I hope that one day we will all unite together into a larger State so that we may govern our country in a better way and that these separatist feelings will disappear soon.

It will be my duty, like my other hon. Colleagues in this House, to pay my humble and sincere tribute to you, Sir, as the Speaker

[Sri V. R. Nagarajan]

[24th October 1956]

of this House. During your tenure of office as Speaker, you have really endeared yourself to us by your kindness and solicitude for every hon. Member and by your nice rulings and strict observance of decorum. Personally, I am grateful to you for all the kindness that I had always in your hands. Never, at any moment, I have received a reply of 'no' from you. I wish you, Sir, a bright and prosperous career at the new place to which you are going, though it would be a sad thing for you to leave us and this place. I know you have been and you are still an esteemed Member of the Madras Bar, belonging, as I do, to that profession. I have my own admiration and respect for you and I feel very much that you are leaving us. A year ago, when you were setting here as my neighbour—that was the time just before Sri Sivashanmugham Pillai left us—I felt sorry for your having left that place. But the next moment I really welcomed that, because you had gone to occupy an elevated place, a place which is situated at a higher level than these chairs and tables. (Laughter.) But now it is really regrettable that you are leaving us wholesale. I am not saying all this as a mere formality but out of deep conviction. On behalf of my Tamil brethren, I convey to you our sincere and inward feelings.

Now I have to say something about our ex-Minister (Sri K. P. Kuttikrishnan Nair) and the Minister who is functioning now (the Hon. Sri A. B. Shetty) and who will be functioning as a Minister till the 31st October. Both of them are my good friends. I can speak as a result of a certain amount of close acquaintance about all our friends, Ministers and others in this House. Hon. Members are aware that I have been a Leftist Member of this House for some time and fortunately or unfortunately—I consider it a fortune only—I have joined the other side and have become a Rightist. During this process I have come across with a lot of friends belonging to all sections of the House—Malayalees, Tamils and Kannadigas—and I have enjoyed their confidence and trust, though politically it may be considered that we of the ex-Toilers party are a little bit unreliable owing to the crossing of the floor.

All these years, under the guidance of our previous Speaker who left us and who was himself a glorious Speaker and now under your able guidance, we have lived as a very happy family in this House. Now we are going to part and that is a thing which I cannot adequately express. But all our good wishes go to all the parting Members and to the Ministers who are leaving us.

Something was said personally about the two Ministers. I would also like to add a little bit to that. Sri K. P. Kuttikrishnan Nair is a very simple man. He is a very courteous friend too. Of course, he lacks the ministerial look. We all like him for his simplicity and we are sorry that he is leaving us. The Hon. Sri A. B. Shetty, our Health Minister, is always smiling. He is a

24th October 1956] [Sri V. R. Nagarajan]

Minister who would like to have some private fun and have some jokes with us in private conversation. We will be sadly missing him hereafter.

Now, I would like to convey to our Hon. the Finance Minister, who is sitting on the Treasury Bench as the representative of the Government, that this Government, both during the time of Rajaji and under the able and expert guidance of Sri Kamaraj Nadar who followed him as his successor, are carrying on the administration in a very efficient manner. I am sure that the people of this State will be grateful to both the leaders. We have a great Assembly with efficient Speakers and we have an efficient Government which works for the benefit of the people and we in this part of the country are really glad that we have a benign Government. I pay my sincere tributes so that our Finance Minister may have them on his side. I once again express my wish that you, Sir, and the Members who are leaving us would be having a nice time and we will take the opportunity to visit your Assembly and I am sure you will get us some tickets for getting into that Assembly. (Laughter.)

*SRI AR. A. RM. CHOCKALINGAM CHETTIAR: கனம் சபா 12-48 p.m.

நாயகர் அவர்களே, கனம் நிதிமந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். நமது புராண இதிகாசங்களிலெல்லாம் உலகத்திலுள்ள மக்கள் எல்லாம் ஒன்றாக பாவிக்கவேண்டுமென்று பல சிறந்த காவியங்கள், நூல்கள் இயற்றியிருக்கிறார்கள். “உலகம் யாவையும் தாம் உளவாக்கலும், நிலைபெறுத்தலும் நீக்கலும் நீங்கலும் அலவிலா விளையாட்டுடையான் எவன், அன்னவர்க்கே சரண் நாங்கனே”, “உலகெல்லாம் உணர்ந்து ஒதற்கரியவன், நிலைவரவிய நிர்மலவேனியன், அலகில் சோதியன் அம்பலத்திலாடுவான் மலர் சிலம்படி வாழ்த்து வணங்குவாம்” என்ற பாக்களிலிருந்து இந்த உலகத்தையும், உலகத்திலுள்ள மக்களையும் சமமாக கருதுகிறார்கள் என்பது புலனாகும். இதில் தமிழ் நாடு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிறது. இந்த முறையில் தான் இன்றைய தினம் நமது நேருஜி உலகமெல்லாம் சமாதானமாக வாழ்வதற்கு வற்புறுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரு குடும்பத்திலுள்ள பல பையன்கள் தனித்து வாழவேண்டுமென்று விரும்பும்போது, அதன் தலைவன் விட்டுக்கொடுத்ததான் ஆகவேண்டும். அதுபோலதான் ஆந்திரா சகோதரர்கள் பிரிந்து செல்லவேண்டுமென்று சொன்னபொழுது, அவர்களை நாம் சந்தோஷமாக வழி அனுப்பினாலும்கூட, பிரிவினில் ஏற்படும் வருத்தத்தை நாம் அன்று தெரிவித்துக்கொண்டோம். ஆனால், நான் கேள்விப்பட்ட வரையில் ஆந்திரா சகோதரர்கள் பிரிந்த பிறகு மிக நன்றாக முன்னேற்றம் அடைந்து வருகிறார்கள். அதைக்கேட்டு நான் மகிழ்வது உண்டு. அதுபோலவே இன்றைய தினம் நம்மை விட்டு பிரிந்து போகும் மலபார் கன்னட சகோதரர்கள் அவரவர் களுடைய ராஜ்யங்களை திறமையாக நடத்தி முன்னேறி கொண்டுவருவார்கள் என்ற எண்ணம் எனக்கு நிச்சயமாக உண்டு. நான் அவர்களோடு பல ஆண்டுகள் பழகியிருக்கிறேன். அவர்களுடைய திறமையையும் நேர் மைமையையும் பாராட்டாமல் இருக்கமுடியாது. அவர்களுடைய நேர்மைக்கு அவர்களுடைய பிடிவாதம் மிக அதிகமாக இருக்கும். அந்த முறையிலே தான் நான் அவர்கள் சில சமயங்களில் பிடிவாதமாக மலையாள பாஷையில் பேசுகிறார்கள் என்று நினைப்பதுண்டு. அவர்கள் சிறு ராஜ்யமாக அமைந்து பிரிந்து சென்றபோதிலும்கூட, அவர்கள் அதிக உழைக்கும் மனப்பான்மையுடைய சகோதரர்களாக இருப்பதால் நிச்சயமாக நன்றாக வாழ்ந்து முன்னேறுவார்கள் என்ற சந்தோஷத்தினால் நாம் அவர்களை வழியனுப்ப இப்பொழுது முன்வந்திருக்கிறோம்.

[Sri AR. A. RM. Chockalingam Chettiar] [24th October 1956]

பம்பையார் போன்ற பெரிய நதிகளின் தண்ணீரை நம் தமிழ் மாகாணத்திற்கு கொண்டுவருவதற்கு முன்பு அவர்கள் சம்மதிக்காமல் இருந்தபோதிலும்கூட, பிரிந்த பிறகு அவர்கள் நிச்சயமாக சம்மதிப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஏனென்றால், பிரிந்த பிறகு ஒற்றுமை பலப்படுவது உலக இயற்கை. எனது குடும்பத்தில் கூட எனது சகோதரன் மகன் என்னைவிட்டு பிரிந்தபிறகு இன்றைய தினம் அதிக ஒற்றுமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதுபோல நடப்பதை நாம் பல குடும்பங்களிலே கண்டிருக்கிறோம். வானம் பொழியுது, பூமி விளையுது என்று தமிழ் நாட்டு வீரன் கட்டபொம்மன் வெள்ளையனிடம் சொன்னதாக நாம் சரித்திரத்திலே காண்கிறோம். உலகத்திலே வானம் பொழியுது, பூமி விளையுது, ஆதலால் உலகம் பொது உடமையாக நிலவவேண்டுமென்பது என்னுடைய ஆசை. அதற்கு பல பெரிய நாடுகளெல்லாம் இன்றைய தினம் சேவை செய்கின்றன. நமது இந்தியாவும் சோஷலிஸ்ட் சமுதாயத்தை உருவாக்குவதற்குப் பாடுபடுகிறது. உலகமக்கள் எல்லோரும் உணவு விஷயத்திலும் வாழ்க்கை விஷயத்திலும் முன்னேற்றம் காணவேண்டும். அந்த முறையிலே பிரிந்து செல்பவர்கள் நிச்சயமாக நன்றாக முன்னேறுவார்கள் என்ற எண்ணத்தில் அவர்களை சந்தோஷமாக வழி அனுப்ப உங்களோடு நானும் சில வார்த்தைகள் கூற எனக்குச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது குறித்து மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

கனம் சபாநாயகர் மிகப் பொறுமையும் ஆழ்ந்த கருத்தும் உடையவர் என்று பலர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அதில் சிறிதும் சந்தேகமில்லை. அதுபோல ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்குட்டி நாயர் மந்திரியாக இருந்து மிக நன்றாகப் பொறுமையாகத் திறமையுடன் நிர்வாகம் நடத்தியதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். முந்திய மந்திரி சபையில் ஸ்ரீ மாதவ மேனன் அவர்கள் மந்திரியாக இருந்து நன்றாக வேலை செய்ததையும் நாம் கண்டிருக்கிறோம். அதுபோலவே ஸ்ரீ கே. பி. மேனன், ஸ்ரீ குரூப் போன்ற எதிர்க்கட்சியிலுள்ள தலைவர்கள் பல சந்தர்ப்பங்களில் திறமையுடன் நியாயத்தை எடுத்துப்பேசியதை நாம் பார்த்திருக்கிறோம். ஆகையால் பிரிந்த பிறகும் அவர்கள் சகோதர பாடுபாடு இல்லாமல் தண்ணீர் விஷயத்தில் நடந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன். உலகத்துக்கெல்லாம் தண்ணீர் பொதுவாக இருக்கவேண்டும் என்று நமது வீரன் கட்டபொம்மன் சொல்லியிருக்கிறான். அதை மனதில் கொண்டு, அதிகப்படியாக கிடைக்கக்கூடிய தண்ணீர் வீணாகக் கடலில் வீழ்வதற்குப் பதிலாக அந்தத் தண்ணீரை தமிழ் நாட்டுக்குக் கொடுத்து அவர்கள் சகோதர பாவத்தைப் பலப்படுத்துவார்கள் என்று நம்புகிறேன். உலக நாடுகளோடு சமத்துவமாக வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொண்டு பிரிந்து செல்பவர்களுக்கு என்னுடைய வாழ்த்தை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

12-55
P.m.

* SRI C. H. KANARAN : മിസ്റ്റർ സ്പീക്കർ, സർ, എറു സന്തോഷത്തോടുകൂടി

യുള്ള വേർപാടായാലും വേർപാടാകുമ്പോൾ കുറച്ചു വേദന ഉണ്ടാവുകതന്നെ ചെയ്യും. ഈ സംസ്ഥാനിയിലെ ഏകദേശം അറുപതു ശതമാനമാണ് ഇത് പറയാൻ എനിക്ക് പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഞാൻ ചെന്നൈയിൽ സംസാരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്ന് വെച്ചപ്പോഴും ഞാൻ വ്യസനിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാലുപോലും മറ്റേതെങ്കിലും പക്ഷം ഉണ്ട്. ഞങ്ങൾ പറയുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്ക് ശരിയ്ക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ എന്ന് വ്യസനം ഞങ്ങൾക്ക് വളരെക്കാലമായിട്ടുണ്ട്. ഇന്ന് കേരളത്തിൽ രൂപീകരിക്കുന്ന പുതിയ സംസ്ഥാനിയിൽ ചെന്നൈയിൽ സംസാരിക്കാൻ എല്ലാവർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്ന ഒരു നിമിഷമാണുണ്ടാവുക എന്നതുകൊണ്ടും വാസ്തവത്തിൽ ഞങ്ങൾ സന്തോഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് വേദങ്ങളെ മറ്റൊരു ഭാഷയ്ക്കു ഞാനിതു പറയുന്നത്. ഇംഗ്ലീഷ് അറിയുന്നവർക്കു നന്നായും മറ്റുള്ളവർക്കു നന്നായും ചെയ്യുന്നതാണ് ഇംഗ്ലീഷ് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല.

24th October 1956] [Sri C. H. Kanaran]

നിയമ സഭയിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം വളരെ പരിചയമൊന്നുമില്ലാത്തവരാണ് ഞങ്ങളിൽ പലരും. ഈ മദ്രാസ് അസംബ്ലിയിലെ കഴിഞ്ഞ നാലര കൊല്ലക്കാലം തന്നെ പ്രവർത്തനപരമായി ഞങ്ങൾക്ക് പലതും പഠിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. പലവിധത്തിലുള്ള അനുഭവങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഒരു ശക്തിയുള്ള എതിർ പക്ഷമെന്ന നിലയാണ് ആരും ക്ഷമയോടെ കാലത്തു ഞങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നതെങ്കിലും അതു ക്രമേണ ആസ്വ വിഭജനത്തിന്റെ ഫലമായും മറ്റും ചെറുതായി ചെറുതായി വരുകയാണുണ്ടായിട്ടുള്ളതു് നിസ്സായകമായ സംഘ്യാബലം ഇന്ന് ഇവിടെയെ എതിർ പക്ഷത്തിനില്ലെന്നതു് ശരിയാണ്. ഏകിലും ഒരു ജനാധിപത്യ എതിർ പക്ഷത്തിന്റെ ശ്രദ്ധയോടും ജാഗ്രതയോടുകൂടിയ നിയമ സഭയിലെ പ്രവർത്തനംകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിന് ചിലതെല്ലാം നേടിക്കൊടുക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന വിശ്വാസംകണമെന്നാണ് ഞാൻ. അങ്ങനെ ഞങ്ങളുടെ ശ്രദ്ധയുടേയും ഞങ്ങളുടെ നിർദ്വേഷത്തിന്റെയും ഫലമായി ചില നല്ല കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെന്റിനകകൊണ്ടു് അംഗീകരിപ്പിക്കാൻ സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റിയൊന്നും ഈ അവസരത്തിൽ കൂടുതൽ പറയേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

ഏതായാലും കുറേക്കൂടെ സർവ്വതോമുഖമായ പുരോഗതിക്കു മാതൃകയുടേതായിത്തീർന്ന മഹിമയി അസംബ്ലി, കേരള അസംബ്ലി, മൈസൂർ അസംബ്ലി എന്നിവയെക്കൊണ്ടു് ഭാരതത്തിന് കൈകാര്യം ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന മൂന്നു അസംബ്ലികൾ രൂപമെടുക്കാൻ പോവുകയാണ്. തമിഴ്, മലയാളം, കന്നടം എന്നീ മൂന്നു ഭാഷകൾ കൈകാര്യം ചെയ്യുന്ന ജനവിഭാഗങ്ങൾ അതിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചാരിതാർത്ഥ്യമടിയുകയും ചെയ്യുകയാണ് എന്നുള്ളതിലും സംശയമില്ല. എങ്കിലും വളരെക്കാലം കണ്ണാടുകൾ കയ്യിൽ സൂക്ഷിക്കേണ്ടിയിരുന്നവർക്കു് കൈകൾ വൃത്തിയാക്കിയെടുത്തു് ഈ അസംബ്ലിയിലെ അംഗങ്ങൾക്കിടയിൽ പല നരണിപ്പുള്ള ബന്ധങ്ങളും വളർന്നു വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിലും ഭാഷയെ മറ്റും അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തുന്നതായിട്ടുള്ളതല്ല. അതുകൊണ്ട് പലപ്രകാരം ബന്ധങ്ങളുമെല്ലാം വേർപെടുത്തുവാനു് കഴിയുന്ന പരസ്പരം ആർക്കും വ്യസനമുണ്ടാവുകതന്നെ ചെയ്യും. എങ്കിലും നാമെല്ലാം തന്നെ ഒരു ശക്തിയുള്ള തമിഴ് നാടും ഒരു ശക്തിയുള്ള കർണ്ണാടകവും ഒരു ശക്തിയുള്ള കേരളവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടു് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവയെല്ലാം ചേർന്നു കൂടുതൽ ശക്തിയുള്ള ഒരു ഇൻഡ്യാ യൂണിയനും അതിന്റെ ഉടമസ്ഥതയായി കൂടുതൽ ചുമതലയുള്ള ഒരു തമിഴ് നാടും കർണ്ണാടകവും കേരളവും സ്വപ്നം കണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർമാണ്. അങ്ങനെ കൂടുതൽ സുശക്തമായ ഒരു ഇൻഡ്യാ യൂണിയനാണ് നമ്മുടെ ഭാവനയിലുള്ളതു്. അതിനാൽ നാം മാറ്റം വരുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കണം ഈ വേർപാടലും ചെയ്യുന്നതു് എന്നോട്ബോധം വ്യസനം കൂടെ വശത്തുണ്ടെങ്കിലും ഇനിയൊരു വശത്തു് രാജ്യനന്മയ്ക്കുവേണ്ടി നാം നമ്മുടെ കടമ നിർവ്വഹിക്കുകയാണ് എന്ന് ചാരിതാർത്ഥ്യം കൊള്ളുവാനും നമുക്കു കഴിയുന്നുണ്ടു്. നാം ഈ സഭയിൽ രാജ്യത്തോടുള്ള മഹത്തായൊരു കടമ നിർവ്വഹിക്കുകയാണ്.

ഈ അവസരത്തിൽ ഒരു സംഗതിക്കൂടെ പറയാനുണ്ടു്. ഈ പുനഃസംഘടനയെല്ലാം കഴിഞ്ഞാലും എല്ലാ സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളോടുകൂടിക്കൊണ്ടു് ചെയ്യും. ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുണ്ടു്. ഭാഷാ സംസ്ഥാനങ്ങൾ വന്നതുകൊണ്ടു് ന്യൂനപക്ഷങ്ങൾ ഇല്ലാതാവുമെന്ന് അരുമില്ല. കേരളത്തിൽ ധാരാളം തമിഴ് നാട്ടു്. മലിസിൽ ധാരാളം മലയാളികളുണ്ടു് കർണ്ണാടകക്കാരുണ്ടു്, മറ്റു ഭാഷക്കാരും ഉണ്ടു്. അതുപോലെ മറ്റു സംസ്ഥാനങ്ങളിലും ഭാഷാ ന്യൂനപക്ഷക്കാരെല്ലാം ഉണ്ടു്. ഈ ന്യൂനപക്ഷ ഭാഷക്കാരെ രാഷ്ട്രവ്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കുകയെന്നുള്ളതു് രീതിയായിട്ടും അതാതു സ്റ്റേറ്റുകളിലെ ഭരണകർത്താക്കളുടെ കടമയാണ്. കേരളത്തിൽ ശേഷിക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷങ്ങളുടെ രാഷ്ട്രവ്യങ്ങൾ സംരക്ഷിക്കേണ്ട കടമ മലയാളികളായ ഞങ്ങൾക്കുണ്ടെന്നു് ഞങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ തമിഴ് നാട്ടിലും കർണ്ണാടകത്തിലും ശേഷിക്കുന്ന ന്യൂനപക്ഷക്കാരെ രാഷ്ട്രവ്യങ്ങൾ അതാതു സംസ്ഥാനങ്ങളിലെ ഭൂരിപക്ഷത്തിന്റെയും ഭരണകർത്താക്കളുടെയും കൈയിൽ സുരക്ഷിതമായിരിക്കുമെന്ന് ഞങ്ങൾക്കു് ഉറപ്പുണ്ടു്. അങ്ങനെയുള്ള ഒരു ദ്വയാവിശ്വാസത്തോടെയാണ് ഞങ്ങൾ വിട്ടുപിരിയുന്നതു്. വിട്ടുപിരിയുന്നതിൽ വ്യസനമുണ്ടെങ്കിലും ഈ വേർപാടൽ നമ്മുടെയെല്ലാം പൊതു ഗുണത്തിനുവേണ്ടിയാണെന്നോട്ബോധം സന്തോഷത്തിനും വകയുണ്ടു്.

RESOLUTION OF THANKS TO THE HO. SPEAKER AND
RESOLUTION OF THANKS TO THE RETIRING MEMBERS
CONSEQUENT ON THE REORGANIZATION OF STATES

[Sri C. H. Kanaran] [24th October 1956]

ഒരു കാര്യം കൂടെ പറയാനുണ്ട്. അതു അങ്ങയെക്കുറിച്ചുതന്നെയാണ്. എന്റെ നിലയ്ക്ക് സ്പീക്കറെ അഭിനന്ദിക്കാൻ കറച്ചു ബുദ്ധിമുട്ടുണ്ട്. മലയാളികളോട് ഞങ്ങൾ മലയാളിയായ സ്പീക്കറെ അഭിനന്ദിക്കുമ്പോൾ നാം തമ്മിൽ തമ്മിൽ അഭിനന്ദിക്കുകയാണെന്ന് തോന്നിപ്പോകാം. അതുകൊണ്ട് ഞാൻ കൂടുതലൊന്നും പറയാനുദ്ദേശിക്കുന്നില്ല. സ്പീക്കർ എന്ന നിലയ്ക്ക് ശ്രീ. ഗോപാലമേനോൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കടമകൾ ശരിക്കും നിർവ്വഹിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്ന് കരളാററ വാചകം മാത്രം പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഞാൻ അവസാനിച്ചിട്ടു കൊള്ളുന്നു.

MR. SPEAKER : The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

VIII.—PAPER LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

179. *Appropriation Accounts for the year 1954-55 and the Audit Report for 1956.*

